

LA GUERRA CIVIL

LA RESISTENCIA D'OVIEDO, ACABA

El cònsol de Cuba - amb la brutal negativa d'Aranda - ha gestionat l'evacuació de la població civil

LA LLEI SUPREMA

UNITAT I DISCIPLINA

Per als qui, serenament i amb l'oida atenta, han seguit dia per dia el curs de les operacions militars de la guerra civil, és evident de tota evidència que s'ha operat una transformació fonamental. Aquesta: de la guerra de grups i columnes esporàdiques, de sorpreses i cops de mà, s'ha passat a una guerra regular, per dir-ho així, a base de grans masses d'exèrcit, de maniobra coordinada i d'armament moderníssim. Els generals insurrectes, desmoralitzats per la formidable desfeta soferta en l'inici del moviment davant l'heroisme del poble en armes, han modificat ràpidament la tàctica. La seva acció ofensiva i defensiva ha deixat d'ésser la del "pronunciamiento" per a convertir-se en una àmplia i calculada operació de guerra moderna. L'heroisme popular ha aturat igualment, i segueix aturant, l'allau militar. A la llarga, inexorablement la victòria serà nostra. Ara bé. Cal acceptar la guerra tal com la fan els sublevats amb els seus tècnics. Això vol dir que cal superar la tàctica del primer moment, que era la de l'improvisació, la del pur entusiasme, la de l'acció esporàdica, de la multiplicitat de comandaments, de la diversitat de forces i armaments, de la

concurrència de grups polítics i sindicals.

Aquesta és la lliçó de l'experiència viscuda i l'imperatiu categòric del moment. I cal atènyer-hi per a fer la guerra i per guanyar la guerra, que és—repetim-ho—el que importa en primer terme. I això equival a una organització bèl·lica—la línia de foc i a la rearguarda—basada en aquestes dues premisses: unitat i disciplina. En el comandament, en l'organització, en la coordinació del conjunt, en l'aportació de l'esforç de tots, UNITAT I DISCIPLINA! Un sol a donar ordres. Tots els altres, TOTS ELS ALTRES, sense excusa ni retard ni discussió possibles, a obeir-les!

Fins ara, les característiques especials del moviment deixaven marge a la iniciativa diversa i a l'acció esporàdica, sempre enfocades a un mateix objectiu: la lluita antifeixista. Però això ja no és possible. La lluita s'ha convertit en una guerra que ens presenta un exèrcit regular, amb armament modern i amb tàctica de grans conjunts. ¿Que ens agrada?

¿Que ens desagrada? És igual. El fet és aquest i no tenim opció. No és hora de discutir sinó de fer. No és hora d'opinar sinó de combatre i vèncer els insurrectes.

Unitat i disciplina, heus ací l'única consigna eficient, garantia de victòria. Menys noms i un bon quadre tècnic de direcció de la campanya. Menys columnes i més cossos d'exèrcit. Menys organitzacions particulars i un sol organisme totalitari, que les enquadri i les coordini totes. Menys Comitès locals que facin el seu caprici i una sola consigna rotunda per a tots els Comitès, amb elements el suficientment actius, ràpids i convicents per obligar tothom a sotmetre-s'hi. Menys dipòsits d'armament escampats i un sol stok d'armes i municions. Menys aparell bèl·lic per les ciutats i pobles i més treball a les fàbriques. Menys convidats per les taules improvisades inútilment i una ordre terminant de sever racionament de queviures.

(Passa a la pàgina 5)

Els coronels folls

Es foll aquest coronel Moscardó que obliga dones i infants a participar en la fi horrible que la seva tossuderia ha assenyalat a l'Alcàsser de Toledo. Es foll aquest coronel Aranda, que imposa la mateixa obligació tràgica a la població civil d'Oviedo. Són folls els facciosos que donen a la present guerra peninsular un espantós caràcter inhumà.

Tots són folls. Però no pas irresponsables. Es una follia de maldat. I és també una perversa astúcia. Per folls que siguin aquests homes, llur crueltat està inspirada en un baixíssim instint de defensa personal. Troben que les vides de les dones i dels infants i de tota la gent que no lluita, serveixen de salvaguarda, per un temps més curt o més llarg, a les pròpies vides. Heus ací la follia moral, que és la més repugnant de totes.

Els qui cometen aquest crim, mostren nua, horriblement nua, la pròpia ànima. I allhora reconeixen indirectament, però categòricament, la superioritat de llurs adversaris.

"Els sabrà greu de fer mal a dones i a criatures—s'han dit—, i renunciaran a l'atac a fons, o almenys l'ajornaran tant com puguin." Tal és, indubtablement, el càlcul dels folls de Toledo i d'Oviedo.

Han comprès que els homes que tenen davant vacilarien abans no es decidissin a emprendre una acció en la qual han de resultar víctimes innocents. I ho han encertat. Les nobles vacilacions han durat algun temps. I quan, sota l'imperi ineludible de les necessitats militars, ha vingut el determini enèrgic, els homes de l'alleança popular l'han adoptat amb un gran dolor a l'ànima.

Els altres, els folls, si s'haguessin trobat davant un cas semblant, no haurien sentit vacilacions ni dolors.

No hi ha grandesa, no hi ha heroisme, no hi ha honor en l'immotivat sacrifici dels altres, i molt menys si es tracta de dones i d'infants.

La coincident actitud dels dos coronels folls, separats per molts quilòmetres de distància, fa creure que s'atenen a un criteri comú, potser a ordres dictades. És un criteri de desesperació, d'una desesperació tan negra, que fa perdre a aquests homes la condició humana.

Per a un crim tan gran, no hi ha en cap codi un càstig proporcionat. L'opinió universal ha d'alkar-se contra una monstruositat on es barreja la follia i l'astúcia. Que tothom condemni els qui, després de provocar la guerra, l'han feta destructura i inhumana.

A. ROVIRA I VIRGILI

LA FEROTGIA FEIXISTA

El cònsol de Cuba, gestionat en va la sortida dels indefensos

Aranda, desesperat, intentà tres sortides que li representaren tres desfetes

Madrid, 20. — El Govern, extremant la seva nota d'humanitat, ha permès que hom parlamentés amb l'ex-coronel Aranda perquè deixés sortir d'Oviedo els éssers indefensos. Les gestions han estat iniciades pel cònsol de Cuba.

Igual que a Toledo, cessaren les hostilitats durant unes hores, i el cònsol, amb l'assentiment de les nostres forces, entrà a Oviedo. Aranda, com Moscardó, es negà d'una manera terminant a allò sol·licitat pel cònsol, i tot i que la reserva de les gestions és absoluta, no hi ha hagut manera d'evitar que se sàpiga què ha passat.

Aranda, donant-se compte que es podria escapar la població civil i que restaria sol amb Fernández Lareda, donà ordres terribles a la guàrdia civil per evitar les evasions que es podien produir.

No obstant, la gent s'amotinà, i Aranda hagué d'augmentar el rigor de les seves ordres. Amb tot, han pogut escapar alguns soldats. Aranda, davant d'això, ha ordenat que es constituís un doble front, format per guàrdies civils, però d'aquests també han desertat vint.

La situació d'Oviedo és tan apressant i anglosa, que s'espera la seva rendició per a molt aviat.

Un altre infortuni ha tingut Aranda, i és que la columna gallega que intentava acostar-se a Trubia, per apoderar-se de la fàbrica d'armes, ha estat perseguida fins als límits d'As-

DEL FRONT DE GUERRA

Hores de crim i de vilessa. - Els salvatges que actuen en nom de l'ordre. - La tragèdia inoblidable.

(Crònica de la «Columna Francesc Macià-Lluís Companys», pel nostre company enviat especial, LLUIS CAPDEVILA.)

Primeres hores de la tarda. Sol. Cel d'un blau profund. Sóc a Azuara en un breu descans abans de seguir camí vers Lérida.

Molta gent pels carrers, a les cases, a l'ombra de l'esplanada que ara ja no mistificarà mai més

(Passa a la pàgina 6)

SOM TESTIMONIS

Un deure ineludible que té Espanya per Catalunya

Per ANTONIO DE LA VILLA

A continuació tenim l'honor de publicar un article que el prestigiós periodista de la Villa que es troba a Barcelona camí del front aragonès, ha escrit expressament per a LA HUMANITAT.

Les circumstàncies que semblen voler totes les ventres per a Catalunya, han bolcat especialment sobre Barcelona molts milers de castellans, com de bascos i d'aragonesos, que en un o altre moment sofriran els rigors de la lluita.

Barcelona—sense que sigui xifra exagerada—ha augmentat en aquests dies la seva capitalitat en mig mil·ler més de moradors.

Els que tenim els ulls cansats, de veure tanta i tanta fisonomia en una i altra latitud, ens donem compte de l'augment. Està plena Barcelona de gent forastera i Barcelona guarda per al que ve, la més dolga i noble acollida.

A tots ens aterra veure de quina manera tan uniforme estan dotats els serveis—especialment els de proveïments—com funcionen dia i nit més de 70 llocs d'espectacle entre teatres, cinemes i frontons; com apareixen les terrasses dels cafès a l'hora de l'aperitiu o després del migdia; com està la platja, el carrer i el passeig; de quina manera es desenrotllen les transaccions i el ben aïssat que estan les oficines públiques.

Però és que no ha passat res a Barcelona en els dies de la insensata militarització?

A Barcelona precisament, és on ha passat el més dur, que registren els annals d'aquesta infame lluita a la qual ens portaren generals sense valor i aventurers negociants sense consciència.

Els forasters, tots els forasters, hem tingut ocasió d'oïr i comprovar, d'una manera s'entenda una oclusió, per aquells homes alevosos, que no vacilaren a canonejar els millors edificis; assassinar les masses que solament tenien com a defensa els punys; ofegar en sang tot el qui clamava contra aquella vesania.

Tots els regiments i dotacions militars sublevades—excepte la feta d'alguns caps i oficials que sentiren el decòrum de la seva condició de republicans—, al seu poder totes les armes; amb l'ajuda d'un general que es creia el més expert en la guerra; amb un pla concebut i madurat, en el qual no fallà cap ressort.

Es a dir, fallà el principal, fallà el valor. El poble de Barcelona defensava les seves essències ciutadanes, el seu amor a Catalunya, el mateix prestigi de la seva raça i per això es llança al carrer disposat a morir.

El grup de caps i oficials amb aquell funest Goded al cap, buscaven el guany d'una aventura essencialment militarista, la mateixa aventura que mantingué Isabel II i aquell altre rei dels xefils que s'anomenà Alfons XIII i al seu impudic fill Alfons XIII i aquell altre general de

l'espasa de fusta, que s'erigí en dictador.

El diumenge 19 de juliol del 1936—festa que ha de perpetuar en els seus annals Barcelona—no solament es liquidaren aquí en unes hores i per a sempre les indecoroses mires del que fou «Espanya» anys i segles, sinó que es clavaren les fites per a una reconquesta espiritual i política de punta a punta del país.

La sublevació més dura fou la de Barcelona. Al carrer esguerraren tots els regiments facciosos; requetés, senyors feixistes, negociants, capellans trabucaires ocuparen els llocs estratègics. I n'hi hagué prou que el poble, puny enlaira i cor en davant, empenyés contra canons i

(Passa a la pàgina 5)

La "Passionària" de pas per Barcelona

Procedent de París, via Jonquera, arribà diumenge a la tarda a Barcelona Dolores Ibarruri, la Passionària. Sopà a casa d'uns amics, i a la nit, en automòbil, sortí cap a Castell de la Plana.

LA SUBLEVACIÓ MILITAR ESPANYOLA DAVANT DE LA S. DE N

Han començat les sessions de la S. de N. La delegació espanyola porta a la deliberació de les nacions la criminal sublevació de l'Exèrcit pretori d'Espanya. Alvarez del Vayo i Carles Esplà conversen amb el ministre francès Delbos

(Express-Foto)

Tot per al front! Tot per al front!

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.
Redacció i Administració
R. ONDA UNIVERSITAT, 25
Tel. 22122
Impremta:
TALLERS, NUM. 48
Tel. 14448

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Barcelona, un any 450 pts.
Fora, un trimestre 1050 »
Amèrica Llatina (Portugal)
un trimestre 13- »
Altres països, un trimestre 27- »

«Yo te bendigo, en el nombre del padre...»
(De «C. N. T.»)

«EL GRAN CANALLA HABLA»
(De una carta de Llorca.) «O laboro con la razón, con la justicia de la civilización y el progreso.» «Yo prefiero mil veces la dictadura de de reñías.»
Comentario. — Toda una vida al servicio de la traición.
(De «Claridad»)

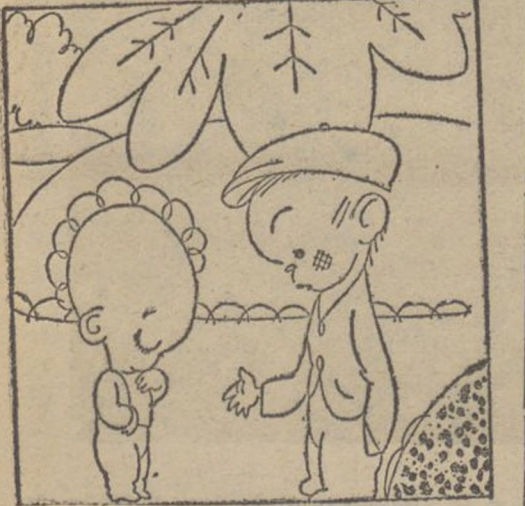
«LOS REGISTROS ECLESIASTICOS»
—¡Atiza! Oro, plata, valores, joyas, acciones, piedras preciosas, billetes, millones... ¡y el copón!
(De «La Voz»)

«EL AMOR» A LA PATRIA
—Si se me acaban los moros traeré a los zulúes, y si no a los hotentotes y a los cafres. ¡Hay que salvar a la patria de la barbarie marxista!
(De «Heraldo de Madrid»)

«EN MARRUECOS»
—¡Aquí no hay más rifleño que yo!
(De «El Liberal»)

«HEROES»
—¿Por qué estás triste, Pepín?
—Porque papaito ha salido «patriota» y tanto miedo que me haga servir de coraza para las balas de los milicianos.
(De «El Sol»)

LA PREMSA

El pacte d'Alemanya, Itàlia i Portugal

Diu «La Libertad» sobre aquest tema:

«Nos hemos referido en nuestro editorial de ayer a una realidad concreta: el pacto secreto de Alemania, Italia y Portugal, países esclavizados por el fascismo, con los fasciosos aliados en armas contra la República española. En otro momento en que la espléndida exaltación del espíritu público no hubiera alcanzado el alto nivel que ahora tiene, bastarían las pruebas que diariamente nos proporcionan los frentes de batalla, con la presencia de aviones y pilotos alemanes e italianos, para que la indignación justa del pueblo se hubiera manifestado en los términos que tan intolerable intromisión extranjera requiere. Pero la comprensión de las circunstancias y el atemperado a ellas son virtudes nacionales a cuyo influjo natural no es posible substraerse. Habrá también que hacer una modificación de esta sensibilidad estacionaria, que se marca a sí misma unos límites y que se traza el propósito de no pasar de ellos. Modificación o rectificación en el sentido de amplitud, sobre todo cuando se defiende una causa que interesa, debe interesar, a los países democráticos y modernos. Por nuestra parte hemos cumplido el deber de hacer pública la noticia del pacto secreto entre Alemania, Italia, Portugal y los fasciosos de España. Nuestra Delegación en Ginebra sabrá demostrarlo cumplidamente. En cuanto al Gobierno, las más elementales medidas de discreción aconsejan que su actuación se desarrolle dentro de las normas de Estado que corresponden. Pero no cabe duda de que el volumen de nuestra protesta y de la indignación del pueblo español ante la farsa de Alemania y de Italia de la «no intervención», forma hipocrita de encubrir su colaboración con el movimiento antirrepublicano y fascista, que ha producido en España una guerra de invasión extranjera. Farsa de forma suave, aunque medrosa, pero de espíritu inconfundiblemente criminal, dirigido a obtener un apropiado miento de la ruina en que los rebeldes intentan hundir a España.»

A dos mesos de la traición

«Solidaridad Obrera» diu:
«Ayer hizo dos meses justos que estalló la rebelión militar. Dos meses ya de la gran traición. Dos meses en que el pueblo, confiado, se halló con que los guardadores de sus armas y de su seguridad volvieran los fusiles contra el mismo pueblo, cometiendo la más grande deslealtad que ha conocido la Historia.»
Fuerdamos hacer un balance de cuentas de este tiempo. Pero ¿para qué? Una sola partida en nuestro haber basta para señalar la gran derrota de los traidores. En todo este tiempo, en dos meses, se ven situaciones en las poblaciones por ellos sorprendidas mientras dormían pacíficamente e inmovilizados en los frentes de guerra abiertos por las fuerzas populares con genial maestría, con instinto admirable.

«¿Quiere mayor derrota su «ciencia» militar y estratégica?
Contaban con todo, y la realidad les ha enseñado que no contaban ya con la gran traición. No con el asenso público y la ayuda del pueblo, es contar con nada.
Pero eso, si; han destrozado media España; han producido un terrible caos; han puesto en grave riesgo su independencia; han causado miles y miles de muertos y han arruinado el comercio, la agricultura y la industria. ¡Admirable labor la suya! Los españoles han de agradecerles, seguramente en el transcurso de la Historia, señalándoles como los más viles hijos que nacieron en España. Porque sus vidas son muy poco para pagar con ellos tanto daño y tanto dolor como han producido.
Mas, ¡cosa barbaresca! elocuente para ellos y para sus partidarios! No es solamente a nosotros, a las clases populares y trabajadoras a quienes nos han hecho el tremendo perjuicio, sino que se lo han hecho a ellos mismos, a las clases que pretendían defender. Por ahí tirados, como basura muchos títulos nobiliarios, muchos condes y marqueses; por ahí van huyendo como el judío errante muchos honores que hace dos meses nada más eran fabulosamente opulentos y poderosos; la tierra está empapada de sangre de los muchos que se lo han hecho. Hoy podemos calificarnos más exactamente. La claudencia fascista ha llegado al extremo inconcebible de hacer llorar a un arzobispo.»

Hasta ahora no tenemos más que una idea aproximada, por defecto, de lo que es la crueldad fascista. Hoy podemos calificarnos más exactamente. La claudencia fascista ha llegado al extremo inconcebible de hacer llorar a un arzobispo.»

«Este acabará como los de nuestros salinetes.»
(De «La Libertad»)

«MANIOBRES I MANIOBRES»
—Mira, «maco», tu potser faràs la guerra, però jo faré la pau!
(De «La Publicitat»)

Organització i disciplina, clau de l'èxit

De Política:

«A estas alturas de la lucha no hay más remedio que insistir en los llamamientos a la organización y a la disciplina de los milicianos, base de una acción más rápida y más eficaz, que ha de traernos inexorablemente la victoria definitiva.
Verán los que creen que bastan el ímpetu y el coraje para ganar una guerra. Confíase a lo que fuera de España se ha denominado con admiración «la furia española», sin atender a crear condiciones específicamente militares, indispensables cuando se trata de luchar con las armas en la mano, sería una insensatez. Afortunadamente, en la mayoría de nuestras Milicias se abre paso, al mismo tiempo que la noción de responsabilidad, el convencimiento de que el éxito reside en una manera principal en unas cuantas virtudes propias del soldado: atención al mando, cohesión, disciplina, continuidad en el esfuerzo, veteranía.»

Crear que el espíritu que anima a los luchadores del pueblo es contrario a las previsiones militares de la disciplina de la vida de la guerra, es una equivocación de bulto. Hay quienes que sostenga que al combatiente puede estorbarle el sentido de obediencia y organización. Nuestro Ejército popular tiene la ventaja sobre el enemigo de poseer una moral elevadísima, puesto que va su combate porque quiere y para defender una causa propia. Por lo tanto, si a esta ventaja añadimos la de una disciplina perfecta y una adaptación severa a la vida de campaña, la superioridad será de una magnitud que no hay fracaso posible. La disciplina del cuartel está expuesta a muchos quebrantos, porque no está forjada sobre la convicción individual. En cambio, la disciplina del miliciano, que nace del volumen de su propia responsabilidad, no puede fallar nunca. Esa es la que propugnamos para las tropas que defienden la República y con ella su libertad y su futuro.

Hay que tener en cuenta que la actual es una guerra de posiciones. Por lo tanto, la técnica militar juega en ella un papel preponderante, y la atención al mando es importantísima si se quieren emprender acciones útiles. Otra cosa es la guerra de guerrillas, de buena tradición española, donde el guerrillero puede desarrollar su propia iniciativa. Pero la técnica militar ha avanzado lo suficiente para que la guerra de guerrillas resulte anticuada. En nuestra lucha de hoy pueden y deben hacerla, por ejemplo, los campesinos que no están encuadrados en unidades regulares. Hay que recomendar a los combatientes sueltos que hostiguen sin tregua a las tropas rebeldes; pero a estas hay que combatirlos después unificadamente, con arreglo a la táctica que impone la guerra moderna.»

La crueldat dels feixistes féu plorar un arquebisbe

Reproduïm d'Heraldo de Madrid:

«Si hay algo difícil en el Mundo es hacer llorar a un arzobispo. Bueno; pues como puede verse por los telegramas publicados en diversos periódicos, los fascistas gallegos han logrado batir ese récord. ¡Si seran barbaros!

«Espanta imaginar lo que habrán hecho los rebeldes coruñeses para conseguir mover a compasión a su prelado. ¿Qué cosa? — ¡Nuestro alto clero sobre todo — tiene el corazón bien templado. Presencia impasible los mayores males y perdona — si no es que inspira, y ampara — los crímenes más horrendos cuando van en su provecho. De aquí el pismo que nos produce el espectáculo de un obispo que aparta, espantado, la vista de un montón de cadáveres que nada en un mar de sangre, y suplica, entre sollozos, que cese la masacre.»

Hasta ahora no tenemos más que una idea aproximada, por defecto, de lo que es la crueldad fascista. Hoy podemos calificarnos más exactamente. La claudencia fascista ha llegado al extremo inconcebible de hacer llorar a un arzobispo.»

Llegiu LA HUMANITAT

L'eficàcia de l'anunci té relació directa amb la difusió del diari

DIABETICS
per la vostra salut preneu els aliments garantits de la

CASA SORRIBAS
Llúria, 62 (entre Consell de Salmeron, 222)

Manso, 72 (davant del Mercat)
Aliments especials per a delicats de l'aparell digestiu, infància, etc.

Col·legi-Acadèmia CONDAL
CENTRE DOCENT DE PRIMER ORDRE
SOTA EL CONTROL DE L'ESCOLA NOVA UNIFICADA
ENSENYAMENT PRIMARI :: BATXILLERAT :: PERITATGE MERCANTIL
PRACTIQUES COMERCIALS :: IDIOMES
CLASSES ESPECIALS
CURSOS PREPARACIO PER A OPOSICIONS
Classes completament independents per a senyoretas
Demaneu informació completa a la Secretaria del
COL·LEGI-ACADEMIA «CONDAL»
Diputació, 291 - Telèfon 11688 (entre Claris i Llúria)
BARCELONA
Les classes funcionen de les 9 del matí a les 10 de la nit

EL TREBALL

Cal anar a la socialització de la Medicina... diu el Sindicat Sanitari (U. G. T.)

Ja s'han designat unes ponències encarregades de la seva aplicació

Ahir, al matí, tingué lloc al Poliorama el miting organitzat pel Sindicat Sanitari (U. G. T.), per a exposar les orientacions dels elements que planteja la revolució social. Hi assistí nombrosa concurrència. Foren col·locades a l'escenari diverses banderes de les organitzacions socialista de la Unió General de Treballadors. Havia de prendre part a l'acte l'exconseller de la Generalitat, Comorera, però no ho pogué fer per haver hagut de marxar a Madrid.

Parlà en primer lloc Antoni Renard, de la Secció de Practicants de Medicina, el qual explicà la tasca realitzada en la formació d'aquest Sindicat Sanitari.
Seguidament feren ús de la paraula Severí Tarragó, dels Auxiliars de Farmàcia, i Antònia Golis, per la Secció d'Infermeres; Quiteria Tarragó, per la Secció de Llevadores, i Joaquim Rovira, per l'element sanitari a la U. G. T., el qual digué que cal anar a la socialització de la medicina, i expressà que pel que fa a l'element sanitari adscrit a la U. G. T., aquest ja ha designat unes ponències encarregades de la seva aplicació.

Feu esment dels esforços que cal desenvolupar perquè sigui una realitat les lluites antivenèries, anticanceroses i antibacterials. Manifestà que per a la implantació de la socialització de la medicina s'ha de resoldre el problema econòmic, procurant que tots els metges gaudeixin d'un sou mensual.

Finalment s'adreçà al públic Alfred Cabanyes, el qual digué que una vegada hagi estat abatut el feixisme

HO ACORDA EL SINDICAT DE L'ALIMENTACIO (C. N. T.)

Serà socialitzada la indústria flequera

Al Teatre Espanyol va celebrar, ahir, una assemblea la Secció de Flequers, adherida al Sindicat de l'Alimentació de la C. N. T. L'acte fou molt concorregut, i va ésser presidit pel company Enric Ribalca.

El punt més important que figurava a l'ordre del dia era el referent a la socialització de la indústria del pa a Barcelona.

La ponència que a aquest fi havia estat nomenada en una assemblea anterior, donà compte als reunits de l'estudi que havia fet per a dur a terme la referida socialització. Després d'un ampli debat, en el qual varen prendre part diversos assembleistes, fou acordada per una gran majoria de vots la socialització de la indústria flequera a la nostra ciutat, de forma escalonada, o sigui implantant de moment aquesta nova

modalitat del treball en una de les barriades de Barcelona, amb el fi de poder resoldre amb major facilitat totes les dificultats que el règim de socialització pugui presentar en la pràctica. Un cop resolt el problema per l'experiència obtinguda, serà escomesa immediatament la socialització total del ram a Barcelona.

Fou acordat, també, que bon punt sigui implantat el règim de socialització desaparegui el sistema de vendre el pa a pes, canviant aquest procediment per la venda del pa a pes; que la venda es faci únicament a les taules o establiments dedicats a l'expedició del pa que siguin creats a aquest fi.

Finalment fou elegit el comitè d'apropiació, i l'acte acabà a dos quarts de dues de la tarda.

NOTICIARI

EL SINDICAT GENERAL DE TECNICS DE CATALUNYA INGRESSA A LA U. G. T.
Efectuà l'escrutini del plebiscit obert pel Sindicat General de Tècnics de Catalunya, per a ingressar a una de les dues centrals sindicals, U. G. T. o C. N. T., el resultat d'aquesta ha estat favorable a la Unió General de Treballadors, per la qual cosa el S. G. T. de C. ha sol·licitat l'ingrés a l'esmentada central sindical.

Fem avinent a tots els nostres associats que oportunament se'ls donarà compte d'allò que calgui fer per tal de legalitzar els carnets respectius.

UNA NOTA DEL CENTRE DE DEPENDENTS DE BALDONA
Aquest Centre posa a coneixement dels seus associats i del públic en general, que les hores i dies que s'han establert per a informacions són com segueix:

De dimarts a dissabte, de deu a una del matí i de quatre a nou de la tarda i diumenge, de deu a una del matí.

ELS VENEDORS DE MERCATS INGRESSA A LA U. G. T.
La Unió General de Venedors en els Mercats de Barcelona, en assemblea general celebrada el dia 20 d'aquest mes acordà per majoria ingressar a la Unió General de Treballadors.

SOCIETAT DE PORTERS, CONSERGES I SIMILARS DE BARCELONA, U. G. T.
S'adverteix a tots els socis d'aquesta entitat que encara no tinguin el rebut corresponent a aquest mes, que poden passar a recollir-lo al seu nou local social, Passeig de Gràcia, 32, pral. 1.ª, de set a nou del vespre, tots els dies feiners.

SINDICAT D'AUXILIARS DE CUINA I REPOSTERIA (F. O. S. I. G.) (U. G. T.)
Aquest Sindicat fa avinent als seus

afiliats que té establerta la quota obligatòria per als que lluiten contra el feixisme, i mentre duren les actuals circumstàncies, de la manera següent: Primera categoria, 3 pessetes setmanals; segona categoria, 250 ptes. setmanals; i jornalers, 500 pessetes per jornal.

ALS OBRERS DE L'ART FABRIL I TEXTIL
La Junta del Sindicat Unió del Fabril i Tèxtil comunica que havent format una secció de tècnics d'aquest ram, invita els interessats a passar pel Sindicat (Municipi, 12), per a informar-se.

CONVOCATORIES
SINDICAT UNIC MERCANTIL (SECCIO BANCA I BORSA)
Es convoca tots els afiliats a aquesta secció, a l'assemblea general extraordinària, la qual tindrà lloc, ahir dimarts, dia 22 del corrent mes, a les 5 de la tarda, a l'estatge d'aquest Sindicat (Plaça Francesc Macià, 12, pral.).

SINDICAT DE JOIERIA I ARGENTERIA
El Sindicat de Joieria i Argenteria (U. G. T.) de Barcelona, convoca tots els gravadors de joieria, socis i no socis, a l'assemblea que es celebrarà demà, dia 23 del corrent mes, a les 8 de la tarda, al local social (Forta Ferriss, 7 i 9) i recomana que no hi manqui ningú.

SINDICAT DE DECORADORS I BELLS OFICIS U. G. T. (SECCIO ARTISTES PINTORS DECORADORS)
Aquest Sindicat convoca tots els socis a la reunió de secció que té per a parlar d'afers d'organització tindrà lloc avui dimarts, dia 22, a les 7 del vespre, a l'estatge social, Cortes, 595.

El Sindicat insisteix en l'interès de la vostra assistència perquè d'ella depèn el normal desenvolupament d'aquesta secció dins el Sindicat.

LES OPERACIONS A ARAGO

El comunicat oficial no acusa novetats destacables

SECTOR CASP: Les nostres forces, amb un veritable entusiasme, s'han dedicat durant el dia d'avui a la preparació de noves operacions. No hem atacat, ni hem estat objecte de cap atac.
A tot el sector sud-Ebre, sense novetats.

SECTOR BUJARALÓZ: Des de Pina la nostra artilleria ha bombardejat les línies avançades dels facciosos. Hi han cooperat els nostres aviadors amb un gran èxit.

A la resta del sector, sense novetats.

SECTOR OSGA: S'estén la desmoralització de l'enemic en aquest sector, ja que tots els intents d'atac que realitza són rebutjats i castigats durament per les nostres forces, a les quals ajuda la nostra aviació amb gran eficàcia.

A la resta del front, sense novetats.

ACTE EMOCIONANT

El lloc on caigué mortalment ferit el diputat Coldeforns, restà cobert de flors pels in-nombrables ciutadans que homenatjaren el patriota traspassat

Dimenge, a quarts de 12 del matí, tingué lloc l'acte de dipositar unes flors al lloc on caigué ferit de mort el ferm patriota i diputat al nostre Parlament, Amadeu Coldeforns, acte organitzat per la Joventut d'Esquerra Nacionalista Patria Nova, de la qual entitat fou soci el nostre malaurat amic.

Al lloc on caigueren Coldeforns, pels flors, quedà cobert de flors, o frena de les entitats i persones que s'esmenten a continuació:

Societat de Vells i Esquerrats, La Benèfica, Centre d'Esquerra Republicana de Vallesora, Ateneu Federal d'Esquerra Republicana del carrer Planeta; Consolat de Letonies; CADC; Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana; Casal d'Estatalitat Català del carrer de Cortes Catalanes; Unió Nacionalista L'Intransigent; Joventut d'Esquerra Nacionalista Patria Nova; Col·legi Oficial d'Auxiliars de Farmàcia de Catalunya (U. G. T.); Casal Federatista d'Esquerra Republicana del Districte VIII; Centre Català Germanor, de Sant Joan de Xile; Joventut La Palg; Joventut Estat Català d'Esquerra; Esquerra Republicana de Catalunya; Unió Democràtica de Catalunya; Radio Barcelona E. A. J. I; LA HUMANITAT i «Última Hora», vídeos i famílies Coldeforns; Deficiència Martí; diputat al Parlament de

tor Soler i Pla; Cru; Joaquim Ver-nis; Joan Güeller; Maria del Carme Nicolau; Júlia Barbeta; Fermí Frunés; alcalde de Reñinas; Josep D. nieres, secretaria; família Canals; Fermí Coldeforns; Emilia Soler; Jaume Font; Casals; R. Roig; A. Plaia; Anna Teruel; Esperanza Portis; L. Escalier; famílies Formigue-ra i Cruixent; A. Roura; Enriqueta Roig; J. Homet; C. Capella; Dolores Font; J. Guinart; Ruensa i esposa; Manuel Fuster; Parramon i Tubau; Ponsa, Ramon Ferrera; Joan Martí i molts d'altres.

Domènec Latorre, de Joventut d'Esquerra Nacionalista Patria Nova, digué uns mots de recordança als caiguts i de condol a les vídues de Coldeforns i Soler, des dels quals ho re-gociaren emocionats.

Seguidament, la poetessa Carme Nicolau i Masó, membre de Patria Nova, recità una poesia dedicada a la memòria dels patriotes traspassats.

Clogué l'acte enmig d'una intensa emoció, Lluís Torres i Ullastres, amb sentides paraules.

Seguidament, els patriotes concurren- tants a l'acte desfilaron ordenada- ment donant el condol a les vídues dels dissortats Coldeforns.

L'acte fou emocionant, i el lloc dels caiguts restà cobert de flors amb llacades de Catalunya.

Des d'avui quedarà instal·lat i constituït el Tribunal que ha d'entendre en els plets del divorci

Ahir al matí fou constituïda la sala que ha d'entendre en els plets de divorci, de conformitat amb el darrer decret del Govern de la Generalitat.

La formen el senyor Ragasol com a President i els senyors Lluís Moles i Pelai Sala com a magistrats. Per a secretari ha estat designat el se-

nyor Alfred Sanahuja, i és acom-plerta amb dos oficials primers, dos de segons i quatre auxiliars.

Des d'avui es podran trametre a aquest tribunal, el qual s'ha instal·lat a l'antiga secretaria de la Sala de Govern de l'Audiència, tots els plets de divorci.

CONTRA L'AUGMENT ABUSIU EN ELS PREUS DELS QUE-VIURES

Sorint al pas de les moltes queixes que diàriament es reben de diverses entitats i del públic referent a l'abus en la venda de fruites i verdures a la mendra, i per tal de sub-sanar tot el que hi hagués d'irregu-laritats en els preus de dites merca-deries, els obrers col·lectivitzats del Mercat Central (Secció Born), po-sen de manifest que des d'avui els preus al detall seran en consonà-ncia amb els de cost del gènere a l'engròs, que aquests seran re-gularitzats pels mateixos obrers i sempre d'acord amb les circumstàn-cies del moment actual.

S'adverteix als qui es dediquen a la venda d'aquests articles a la men-uda, que tota extralimitació en els preus marcats per aquest Comitè, se'ls posaran les sancions a les quals donessin lloc.

Al mateix temps també tenim in-terès a advertir al públic en gene-ral que no hi ha perquè alarmar-se per l'aparent escassetat de patates, puix que dita escassetat és purament fèctica, ja que actualment arriba al Mercat Central tanta o més quan-titat que no arribava en igual data anys enrera, i si existeix manca de dit producte en alguns llocs i les dones perden tant de temps a les cues, és degut al fet que hi ha gent desaprofita o poruga que guarden a llurs cases sacs sencers o van acumulant quantitats excessives que mai no ha estat corrent tenir-les.

Amb el propòsit d'evitar totes aquestes anònies que no conduï-xen a altra cosa que a alarmes in-justificades, es posa a coneixement de tots que s'efectuaran registres do-milicis i s'consideraran greus sanc-iions, i es consideraran facciosos tot aquell que se li trobi en el seu or-der més quantitat de la que neces-sita per al seu consum diari.

El Comitè de Control del Mercat Central de Fruites i Verdures (Born). Federació Local de Sindicats Unics. Barcelona, 21 de setembre del 1936.

Donatius rebuts a l'Agència dels Serveis Centrals de Governació

Fins a la data 19 del corrent (re-lació núm. 39), la llista de donatius rebuts a l'oficina dels Serveis Cen-trals de Governació puja a pessetes 1.023.758'55.

El Cupó dels cecs

En el sorteig públic efectuat ahir, dia 21 de setembre, al Passatge de la Pau, 7, telèfon 14.372, sortiren premis als números següents: de 20 a 29, amb 25 pessetes; el 747, i amb 3 pessetes, el 47, 147, 247, 347, 447, 547, 647 i 947.

Junta Administrativa de la Sèquia Rec Comtal

Es fa públic, per a general coneixement, que les oficines de la Sèquia Rec Comtal han quedat instal·lades a Santa Coloma de Gramenet, carrer de Rafael Casanova, núm. 2, on haurà de dirigir-se la correspondència, peticions, reclama-cions, etc.

VISCA LA REPUBLICA!!!

LES COMARQUES

LA CULTURA

ELS ESPORTS

REUS

Els vigilants tenen raó - Mesures contra els escorcolls domiciliaris - Obres d'urbanització - Altres noves

El Comitè de Vigilants Nocturns demana a tots els Comitès o grups que hagin requisat cases o pisos, que procurin contribuir al pagament dels vigilants tal com ho efectuaven les famílies que els habitaven, puix que entre les cases requisades i les famílies absents de Reus fa que els vigilants trobin una minva molt notable en la seva setmanada.

El comissari de Justícia de Reus, company Francesc Oliva, ha prohibit efectuar registres sense que sigui per ordre expressa de la Comissaria de Justícia i ha ordenat que ningú no permeti efectuar escorcolls a les seves cases sense l'expressió de l'ordre esmentada. A la nit, els vigilants no obriran cap porta a persones estrangeres a la casa sense que siguin portadors de la corresponent ordre. Els que realitzin actes d'aquesta naturalesa, així com detencions sense ésser de gaudament autoritzats, seran castigats amb rigor.

Tots els afiliats al Sindicat d'Agents Comercials que tinguin existències de mercaderies al seu poder hauran de presentar amb tota urgència, una relació duplicada al Sindicat, el qual tindrà cura de fer-ne l'urament al Departament d'Economia del Comitè Antifeixista.

Tots els estrangers, sigui el que sigui l'objecte de la seva permanència a nostre territori, vénen obligats a presentar la seva documentació personal al Departament de Justícia del Comitè Central Antifeixista per a procedir a la seva revisió i segellament.

Els pavellons militars de la Plaça de Galán i Garcia Hernández acaben d'ésser enderrocats. L'esmentat indret ofereix una meravellosa perspectiva per la urbanització del Reus futur.

El dia 26 del corrent mes acaba el termini assenyalat per a la instal·lació d'aigua, waders i safareigs als pisos, i es fa present que, passat el termini referit, la Delegació d'Assistència Social i Sanitat desplaçarà els seus agents per a procedir a la inspecció de les cases els propietaris de les quals no hagin acomplert les ordres dictades.

La U. G. T. procedeix a la creació d'un batalló de Milícies Antifeixistes de reserva i demana a tots els afiliats de l'organització que vulguin enrolar-se que es presentin a les seves oficines de deu a una i de quatre a nou.

Són molt valuoses les aportacions de llibres i revistes que han lluitat les nostres ciutadanes per a ésser tramessos als germanes que lluiten al front. Esperem que l'exemplar d'aquests benemèrits companys serà seguit per tots aquells que encara no ho han fet.

Fin aleshores que ha estat prorrogat fins al dia 30 del mes en curs el període voluntari per a fer efectiu el pagament de la contribució Rústica, Urbana, Fiscal i Industrial corresponent al tercer semestre d'enganyany.

El dia primer d'octubre seran represes a l'Orfeó Reusenc les classes de solfeig, teoria i altres ensenyaments, a les quals tenen dret de concórrer-hi tots els fills de la nostra ciutat.

El Comitè de Control de la Cooperativa Elèctrica s'ha aprofitat al Comitè Central Antifeixista per a exposar-li les dificultats que travessa per al pagament de jornals i materials a causa dels rebuts que resten pendent de pagament. A conseqüència d'això, el Comitè Antifeixista dona un termini de cinc dies perquè tots els que es troben en descobert facin efectiu l'import corresponent, ja que en cas contrari s'empraran mesures riguroses.

Ha estat entre nosaltres el nostre volgut amic, diputat al Parlament de la República, Joan Sentís i Nogués.

VALLGORGUINA

Festival pro herois del front

El Comitè Antifeixista local no volent que s'acabés l'estiu sense haver proporcionat una diada de festa popular ni descurant la importància de contribuir amb una recepta «pro herois del front», s'ocupà de celebrar un festival el dia 20. L'èxit obtingut supera la seva bona fe organitzadora.

En l'esmentat festival va prendre part l'orquestra-cobla «La Lira» de Sant Celoni, acompanyada dels concerts, sardanes i ballables.

L'aplaudiment pianista Antoni Ribá acompanya en el selecte repertori de bell cant als exilats d'Europa, Nina Grieg de Raventós i Joan Raventós, contribuint desinteressadament a donar magnitud a la festa, interpretant una selecció de cançons de variats famosos mestres lírics, assolint aplaudiments entusiastes per la nombrosa concurrència que ocupava la magnífica sala d'esbarjo de la nostra avinguda de Pi i Margall.

Finalment, la receptació lliure «pro herois del front» ascendí a una respectable quantitat, donant una prova de l'encomiable encert del Comitè local.

Preocupat l'Ajuntament per fer solenne el pesombre de l'atur forçat, a base d'un pressupost extraordinari, acordà la construcció d'un pont en una via cèntrica de la vila, on té el vessall natural la riera, i hi ocupa diàriament una cinquantena de treballadors.

LLEIDA

A conseqüència d'un malestar que s'havia produït a la població ha estat destituït el Comitè d'Alcarraç

Lleida, 21. — Durant aquests darrers dies s'havia vingut observant un gran malestar al poble veí d'Alcarraç. Sembla que la causa d'aquest estat d'opinió era degut a l'actuació del Comitè local, el qual actuava completament al marge de la voluntat popular. Aquest matí el descontent general s'ha manifestat d'una manera pública contra els elements integrants d'aquest comitè, els quals han hagut de suportar el pes de la indignació de tot el poble. Per tal de dominar la situació que havia adquirit caràcter alarmant, han sortit de Lleida forces de la guàrdia d'assalt, les quals han restablert l'autoritat. El comitè ha quedat completament liquidat i els seus components responsables, reduïts. Això ha pogut assolir-se amb molta sort, car ha estat ferit únicament, amb arma de foc, l'alferes de la guàrdia d'assalt, Montoro.

S'han reunit els agents associats d'assegurament i han acordat la formació del col·legi oficial, filial a l'Associació Nacional d'Agents d'Assurances, adherida a la U. G. T. Ha estat elegit el següent comitè directiu: President, Jaume Campany; secretari, Manuel Ferrer; tesorero, Pere Bosch; vocals, Ramon Guix i Francesc Frigola.

Davant els dipòsits de la Campanya, instal·lats prop de la nostra ciutat, ha bolat un cotxe de transports de viatgers i un resultat ferit Antoni Balcells, Ramon Curulla, Celestí Torres i Josep Torres, els dos primers, veïns de Golmés, i els altres d'Igualada. Han estat traslladats a la casa de socors on han estat auxiliats convenientment.

La Comissaria de la Generalitat de Lleida, ha rebut d'una fàbrica que funciona a Agramunt en règim socialista, una gran quantitat de teles de lona, pals i altres artefactes. Tots aquests articles han estat tramessos al camp d'aviació aragonesa d'Ales roques, i amb ells seran mudades amb tots els perfeccionaments, les tendes de campanya que es necessiten.

El Comitè popular del poble veí de Portell, ha obert una subscripció que ha assolit més de 25.000 pessetes entre els veïns d'aquell poble. Aquesta quantitat anirà destinada a la realització d'obres urbanes i millores a la població. La comissaria de la Generalitat de Lleida, corresponent a tal fi, ha concedit l'oportuna autorització.

En direcció cap a Barcelona ha passat avui un camió que transportava un avió capturat al front als facciosos al sector de Casp. Aquest avió fou capturat pels milicians a les línies enemigues, i s'interna deu quilòmetres enllà de les avançades. El pilot i l'observador foren portats a la base de Carinyena i l'avió retirat a les nostres posicions de Casp. En aquest servei intervingué, amb molta eficiència, el comissari de la Generalitat, camaraada Soler, que fou el que localitzà el lloc on l'aeronau havia aterrat i en donà avís a la base de Sarinyena. El comandant Reyes disposà la forma d'efectuar la captura.

GRONA

El senyor Casanoves en la seva visita a Banyoles i a diverses poblacions del Baix Empordà, fou objecte de vivíssimes mostres d'adhesió i de simpatia popular

Girona, 21. — Ahir diumenge, al matí, el senyor Casanoves, estigué uns moments a la nostra ciutat el president del Govern de Catalunya Joan Casanoves, acompanyat del cap de cerimònies del parlament Dalmau Costa. Acudiren a esperarlo als límits de l'ex-provincia el comissari de la Generalitat M. Jordi Frigola, el seu secretari particular, el comissari d'Ordre Públic Amadeu Oliva, diputat a Cortes de la República Miquel Santal, alcalde de Girona, Joaquim Camps i Arboix, delegat de Treball Pere Cerezo i secretari del comitè antifeixista de Girona, Gil Junyeres.

El president del Govern català es traslladà a Banyoles, on fou rebut amb grans mostres d'adhesió i de simpatia, tot i que no havia estat anunciada la seva visita a aquella ciutat. Tan aviat com es tingué coneixement de la notícia acudiren a la casa consistorial, a més de l'alcalde i els consellers-regidors i diversos elements del comitè antifeixista, un gran nombre de persones que estaven desitjoses de saludar el president del Govern.

El senyor Casanoves celebrà una breu conferència amb els membres de l'Ajuntament i del comitè local, amb tots els quals es reüní al saló de sessions municipals.

En sortir del consistori, una gran multitud d'entusiasta oació esclatà entre tota la gent que hi havia reunita i s'oïren diversos visques a Catalunya i a la República. Tot seguit el senyor Casanoves i els seus acompanyants, junt amb els regidors de l'Ajuntament i membres del comitè antifeixista, a l'ex-monestir de Collet, on visitaren tot l'edifici. Després passaren a l'ex-monestir de Banyoles, les institucions religioses dels quals han estat incautades al servei del poble.

A les dues de la tarda el president i els seus acompanyants dinaren als menjadors populars de Banyoles, on es reüniren amb Andreu Nin i un grup de companys seus comunistes, els quals havien participat en un acte celebrat aquell matí a la població.

Després de dinar, el senyor Casanoves i totes les autoritats que l'acompanyaven emprengueren una excursió per les ciutats del Baix Empordà. Visitaren La Bisbal, Palafrugell,

L'ensenyament pre-maternal, maternal i primari, en les escoles de Catalunya es farà bàsicament en la llengua dels infants

L'aprenentatge del català serà obligatori a tots els mestres que no el posseeixin

Cap convenció no pot justificar la violació dels drets de l'infant que encarna els drets de la natura. Entre aquests drets, el de l'infant a usar la llengua pròpia —la llengua en què ha vingut a la vida— és reconegut per tothom i consagrat per les autoritats mundials en els Congressos de Bilingüisme. I si, en aquest dret, és fonamentada la personalitat en allò que té de més humà que és també allò que té de més universal —la seva defensa és justificadíssima.

Només les personalitats fortes són aptes per a rebre el xoc de totes les idees, per posar-se en funció de tota mena de cultures, per possessio-nar-se de tota mena de llengües. Una personalitat no es pot dir forta fins que ha estat plasmada en el seu ambient, ambient del qual forma una part essencial la llengua. En defensar, doncs, la llengua de l'infant ha desenvolupat plenament el propi orgán d'expansió.

Perquè és sobre la base de la llengua materna, que ha de bastir-se la possessió de totes les altres, base la més viva i la més natural. El problema de la llengua té un doble aspecte —un primer aspecte de dignitat nacional i un segon aspecte d'eficiència pedagògica—. Els catalans, sobretot, que devem a la llengua la nostra renaixença literària i nacional, hem de retre-li tot el tribut pel que ha significat per nosaltres i pel que hem encara d'esperar-ne.

La República, que ha representat una reivindicació de drets violats, va reconèixer de seguida els drets de l'infant, en ordre a la llengua, per mitjà del decret del 29 d'abril del 1931. Ara, que és el moment de desfer tota mena d'injustícies, és també el moment de reformar l'ensenyament, en ordre a l'ús de la llengua. En l'ensenyament, l'obra tan ben començada pels Governos de la República.

Es per això que un dels problemes que més ha interessat al Consell de l'Escola Nova Unificada des del primer moment ha estat el de la llengua.

A proposta, doncs, del conseller de Cultura i, d'acord amb el Consell, Decret:

Article primer. L'ensenyament pre-maternal, maternal i primari, en les escoles de Catalunya, es farà bàsicament en la llengua dels infants.

Les tasques d'ensenyament a Catalunya

El dia 1.º d'Octubre seran obertes les Escoles primàries i el dia 15 començaran el curs acadèmic els Instituts, escoles especials i la Universitat de Catalunya

El conseller de Cultura del Govern de la Generalitat ha dictat el següent decret:

Per tal de fer que les tasques de les institucions d'ensenyament de Catalunya siguin represes normalment i en la data normal d'aquesta represa,

Article primer. Totes les escoles d'ensenyament primari seran obertes i funcionaran normalment el dia primer d'octubre. En aquesta mateixa data seran obertes les escoles privades que, per qualsevol motiu, no ho haguessin estat.

Article segon. Els Instituts d'Ensenyament secundari, així com les Escoles Normals de Mestres, les Escoles de Belles Arts, Comerç, d'Arquitectura i d'Enginyers, inclosa la Universitat de Catalunya, començaran el curs acadèmic el dia 15 d'octubre vinent. Del dia 15 d'octubre, però, podran realitzar les tasques preparatòries de curs, els exàmens i les matriculacions.

Article tercer. El rector comissari d'Ensenyament vetllarà pel compliment d'aquest decret en les institucions dependents del districte Universitari i prendrà les mesures que les circumstàncies aconsellin per a l'organització dels exàmens. Els comissaris dels Instituts Normals i Escoles de Belles Arts, Comerç, d'Arquitectura i d'Enginyers, i el rector comissari de l'Ensenyament, vetllaran pel compliment d'aquest decret en les institucions dependents del districte Universitari i prendrà les mesures que les circumstàncies aconsellin per a l'organització dels exàmens. Els comissaris dels Instituts Normals i Escoles de Belles Arts, Comerç, d'Arquitectura i d'Enginyers, i el rector comissari de l'Ensenyament, vetllaran pel compliment d'aquest decret en les institucions dependents del districte Universitari i prendrà les mesures que les circumstàncies aconsellin per a l'organització dels exàmens.

Palamós, Sant Jordi de Calonge. A tot arreu foren rebuts amb grans mostres d'afecte i de simpatia. A Palamós el senyor Casanoves, aclamat insistentment per la població, hagué d'adreçar unes paraules al poble.

De tornada, el pas de la caravana de les autoritats oficials, amb les banderes catalanes i republicanes, fou saludat, igual com a l'anada, pels homes, dones i infants, amb el puny enlaira.

Al vespre mateix del diumenge el senyor Casanoves tornà a Barcelona.

Curs de Puericultores

L'Ateneu Enciclopèdic Popular, i la Delegació del Districte V.º del C.E.N.U. posen a coneixement de totes les que s'han interessat pel curs de Puericultores per a Guarderies, organitzat per aquestes entitats, que en vista del ràpid èxit que aconseguí, han decidit organitzar un segon curs sobre la mateixa matèria i en iguals condicions, el qual començarà el proper dia 24. Les classes es donaran els dimarts, dijous i dissabtes, de dos quarts de vuit a dos quarts de nou de la vetlla. El programa serà igual al del primer curs, confeccionat, com és sabut, pel Dr. Pere Calafell, i la durada de 21 lliçons. Anirà a càrrec del Dr. Jaume Elias amb la col·laboració de les doctores Júlia Coromies i Carme Salvador, i conferenciers dels doctores A. Tries Maxenchs, Santiago Montserrat, Gabriel Capó i Pere Martínez Garcia (Catedràtic de pediatria de la Universitat de Catalunya). Com que l'Ateneu té ja el nombre suficient d'inscrites per a declarar coberta la matrícula, prenguem a les que passaren per Secretaria a interessar-se pel primer curs, compareguin novament, a fi de veure si resulta possible formalitzar llur inscripció.

COMITE DE L'ESCOLA NOVA UNIFICADA

A molts periòdics han aparegut notes i articles signats per elements que es diuen que pertanyen al Consell de l'Escola Nova Unificada. Davant d'això hem de fer saber que els membres d'aquest Consell, organitzador de l'Ensenyament a Catalunya, són únicament dotze. Quatre representants de la Generalitat; pel Consell de Cultura i per la Normal de la Generalitat de Catalunya, Casals i Costal i Marinello; per la Universitat Autònoma de Barcelona, doctor Serra Hunter; pel Comitè de la Universitat Industrial, Joan Aleu i Botxaca, i per les Belles Arts, Francesc A. Gall. Quatre de la C. N. T.: Miquel Escorihuela i Guitarro, Joan Puig i Elias, Joan P. Fràbrega i Llaurodó i Albert Cusi. Quatre de la U. G. T.: Galetà Delhom i Brugués, Josepa Uria i Pi, Joan Hervàs i Soler i Francesc Albert i Narragat.

La confusió prové del fet que a Barcelona existeixen «Delegacions de Districte», i a la resta de Catalunya «Delegacions Comarcals», que són organismes, delegats que tenen una missió informativa, especialment estadística, però mai no executiva.

Cal, doncs, tenir present que el Consell de l'Escola Nova Unificada (Clarís, 90, telèfon 70105), és únic i que en els districtes i comarques existeixen «Delegacions de Districte» i «Delegacions de Comarca», que depenen del Consell de l'Escola Nova Unificada.

Fem constar això, perquè la responsabilitat de les notes i articles calgui sobre el que correspongui, així com les de les polèmiques que se'n podrien derivar.

Escola Superior de Belles Arts de Catalunya

Tots els alumnes de l'ex-Escola d'Arts i Oficis i Belles Arts de Barcelona, matriculats a totes les classes de Modelat i Emmotllat Antic d'Escultura, Natural d'Escultura i Composició d'Escultura del curs passat, són convocats per a demà, dimarts, dia 23 del corrent mes, a dos quarts de vuit del vespre, a l'estatge de la nova escola (Casp-Girona).

El que no es presentí serà considerat fora de l'escola.

Gent del camp

Ramon Farrés, el mestre que va acreditar-se com a compositor de volada manta vegada, va veure rubricada pel públic la seva acceptació com a músic de multituds en estrenar «Gent del camp». El llibre de Víctor Moya, el popular autor de llibres de sarsuela, va ésser musicalitzat brillantment per Ramon Farrés.

A petició del públic, al Teatre Nou, on amb tanta dignitat es coneix el teatre líric català, s'assaja, per a reposar-la el vinent dijous, «Gent del camp». Emili Vendrell, que té un gran paper en aquesta obra, l'estudia amb el fervor del qui en el teatre de la seva terra hi posa tot el que val. Igualment pot dir-se dels seus companys, que veuen premiat el seu entusiasme per la major atenció que cada dia posa el públic per l'escena lírica catalana.

Delegació de L'Hospitalet del C. E. N. U.

Aquesta delegació, sentint la necessitat immediata de constituir d'una manera normal el Comitè Comarcal del Baix Llobregat de l'Escola Nova Unificada i estrènyer els llaços de l'organització pedagògica, us convoca a la reunió comarcal que tindrà lloc demà, dimarts, a les tres de la tarda, a la Casa Consistorial de l'Hospitalet, per tal de tractar de l'ordre del dia següent:

1. Presentació de credencials.
2. Nomenament de mesa de discussió.
3. Població on ha de residir el Comitè Comarcal.
4. Nomenament del Comitè.
5. Orientacions a seguir.
6. Preec i preguntes.

Aquest Comitè es plau a manifestar que el primer d'octubre s'inauguraran les classes per a ensenyament primari, i el dia 15 del mateix mes, les de segon ensenyament.

També posa a coneixement de tothom que fins el dia primer d'octubre s'ha prorrogat l'admissió de matriculacions gratuïtes, les quals seran augmentades en un 50 per 100.

Convocatòria

El Teatre del Proletariat convoca tots aquells que varen inscriure's com a actors i actrius per a demà, a les tres de la tarda, a les seves oficines centrals, plaça de Catalunya, número 9, 4.º, esquerra, núm. 42.

Cal que assistiu a aquesta reunió.

El festival esportiu del Gràcia F. C.

L'Horta vencé el Terrassa per 2 a 1; Gràcia i Selecció de Mallorca, 0 a 0

El Gràcia F. C. ha organitzat el seu segon festival esportiu a profit de les Milícies antifeixistes, i com el primer, ahir va assolir un èxit franc i absolut, i matí i tarda, el camp del Guinardó es veié extraordinàriament concorregut.

El programa començà a les deu del matí, amb una desfilada dels assistits a l'Asil Duran, amb la seva banda de trompetes i tambors, degudament uniformats. A continuació hi hagueren unes sessions de balls i cançons d'Aragó i Mallorca. I, per últim, balls populars catalans acompanyats per una cobla. Actuaren la Cobla Albert Martí i l'Orfeó Gracienc, que foren molt aplaudits. La festa acabà prop de la una.

A la tarda tingué lloc el programa esportiu. En primer terme l'últim de Terrassa (selecció) i l'Horta. Els equips, a les ordres de Fernández, formaren així:

Horta: Toledano, López, Mir, Solanes, Abella, Ribó, Mendoza, Legaz, Perelló, González (segona part Buxaderes) i Garcia.

Terrassa: Ruedez, Trigo, Carrós, Lloberes, Rodríguez, Gubienes, Campasol Ortí, Cadafalch, Gimferrer i Riera.

El primer a marcar fou el Terrassa per obra de Riera, però poc després l'Horta, per obra de Perelló i Legaz, marcà els dos gols que li donaren el triomf.

En el descans, desfilaren les Milícies del POUM, una centúria de la columna Francesc Macià i una altra del PSUC.

A continuació va jugar-se el segon partit, entre el Gràcia F. C. i la Selecció de Mallorca.

A les ordres de l'àrbitre Armengol, els equips s'arreglaren de la forma següent:

Gràcia: Forcadell, Clàudio, Florença, Castillo, Martínez, Monzó, Vila Bestit, Olló, Babet i Mas.

Selecció de Mallorca: Miró, Lladó (segona part Grifan), Ribes, Buj, Colom, Arbós, Labrés, Perera, Curdà, Fernández i Pellicer (segona part Peix).

Donada la igualtat de forces el partit fou tot el molt competitiu i abundant en jugades d'interès i emocionació. Una certadíssima actuació de les respectives línies defensives impossibilità que els equips poguessin marcar cap gol.

A la mitja part d'aquest partit, el Conseller del Districte, Dr. Mori, féu llurament al Gràcia de la nova bandera del Club.

CANODROM - PARK

SOL DE BAIX CONTROL OBRER

Demà, a dos quarts de cinc de la tarda

Grans curses de llebrers

Tramvies: Línies 7 i 15 :: Autobus: Llineta E

Súbdits alemanys expulsats per indesitjables

Per la policia han estat detinguts els súbdits alemanys Antoni Chachavsky i Sergi Pomaref.

Ambdós seran expulsats d'Espanya per considerar-los indesitjables.

Esportius catalans a Toulouse

El Comitè Català Pro Esport Popular, després de l'èxit assolit en la seva darrera sortida a París, en la competició de futbol a l'estadi Pershing, ha rebut una invitació de la ciutat de Toulouse, per celebrar-hi uns matches de natació i bàquet. D'aquí uns dies podrem donar amb tota amplitud de detalls d'aquests festivals, els quals són a profit de les víctimes del feixisme i de solidaritat vers el proletariat espanyol.

FESTIVALS BENEFICS A MOLINS DE LLOBREGAT

El Comitè Català Pro Esport Popular, que organitza uns festivals d'esport i de folklore a profit de les víctimes del feixisme, té la satisfacció de fer públic que tot just començà la propaganda, ja són diversos els pobles que han sol·licitat col·laborar en aquesta tasca benèfica.

Els dies 3 i 4 d'octubre tindrà lloc en aquesta vila el primer d'aquests festivals, amb un programa excel·lentment combinat.

Boxa amateurs: lluita greco-romana, exhibicions de paral·lels, trapezi i anelles; conjunts gimnàstics i folklore serà el programa que dissabte a la nit omplirà l'espaiosa sala de la Casa del Poble.

Diumenge a la tarda al camp de futbol la selecció de Mallorca vindrà a jugar a Barcelona per tal de participar a l'Olimpiada Popular farà un partit amb una forta selecció de Llobregat.

Al mig temps s'efectuaran unes proves d'atletisme, a les quals participaran campions i recordmans com Angel Piferrer, Consegall, Montfort, etc.

El Comitè Català Pro Esport Popular té la seguretat que aquests festivals assoliran l'èxit necessari per poder ajudar les víctimes del feixisme.

EL JUPITER VA VENCER EL BADALONA PER 4 A 2

Com que l'entusiasme encara val alguna cosa en futbol, el Jupiter, equip d'entusiasme, va poder vencer el Badalona de manera clara i decisiva, tan clara i decisiva com el 4 a 2 que marcà el tancador.

Castro va marcar el primer gol pel Jupiter, i Galvany i Gràcia, a aquest per dues vegades, varen afiançar-li el triomf.

Avis als corredors de l'última Volta a Catalunya

La Secció Ciclista de la U. E. Sans ens prega la publicació de la següent nota:

«Es posa a coneixement dels corredors que varen participar a la darrera Volta a Catalunya que tinguin pendents de cobrament llurs premis, que es presentin el dimarts o dijous de la present setmana, de 8 a 9 del vespre, al nou estatge social de la U. E. Sans, carrer de Galileo, núm. 93.

Kennel de Sarrià

AVUI TARDA A DOS QUARTS DE CINQ, I CADA DIA

Grans curses de llebrers

Tramvies: Línies 7 i 15 :: Autobus: Llineta E

Súbdits alemanys expulsats per indesitjables

Per la policia han estat detinguts els súbdits alemanys Antoni Chachavsky i Sergi Pomaref.

Ambdós seran expulsats d'Espanya per considerar-los indesitjables.

El Comitè Català Pro Esport Popular té la seguretat que aquests festivals assoliran l'èxit necessari per poder ajudar les víctimes del feixisme.

El Comitè Català Pro Esport Popular té la seguretat que aquests festivals assoliran l'èxit necessari per poder ajudar les víctimes del feixisme.

El Comitè Català Pro Esport Popular té la seguretat que aquests festivals assoliran l'èxit necessari per poder ajudar les víctimes del feixisme.

El Comitè Català Pro Esport Popular té la seguretat que aquests festivals assoliran l'èxit necessari per poder ajudar les víctimes del feixisme.

El Comitè Català Pro Esport Popular té la seguretat que aquests festivals assoliran l'èxit necessari per poder ajudar les víctimes del feixisme.

El Comitè Català Pro Esport Popular té la seguretat que aquests festivals assoliran l'èxit necessari per poder ajudar les víctimes del feixisme.

ESPECTACLES PUBLICS

FRONTO TXIKI - ALAI

Avui, Tarda, a les 4:
LUMI - AURORA
contra
SAGRARIO - ANGELITA
Detalls per cartells.

FRONTO NOVETATS

Avui, tarda, a dos quarts de
cinc. A Pala:
QUINTANA IV - ELORRIO
contra
NARRU II - CHIQ. GALLARTA
Detalls per cartells.

Frontó Principal Palace

Cada dia, a la tarda, i dissab-
tes i diumenges, tarda i nit:
GRANS PARTITS DE PILOTA
CISTELLA A PUNTA.

ESPECTACLES PER A AVUI TEATRES

(A tots els teatres començarà la fun-
ció a les 8.30 de la tarda, i a la nit, a
les 10 en punt)

APOLLO.- Companyia de clowns so-
cials. Direcció: Salvador Sierra.
Primera actuació: Enriqueta Torres.
Tarda: «EL PAN DE PIEDRA». Nit:
«AGUILAS NEGRES». Butaques a
1.50.

BARCELONA.- Companyia de co-
medies castellanes. Direcció: Ma-
nuel París. Primera actuació: R. Ortiz
Tarda i nit: El gran èxit de Quin-
tero i Guillén. «LA BOLA DE FUE-
GOS». Per Segura. Ortiz, María
Francés, Manuel París, Guillem
Grassens, Robert Samsó, Ricard
Fuentes. Nit: Butaques, 2 ptes.
Dijous, estrena de «S. S. S.»

CIRCO BARCELONA.- Companyia de
varietats. Direcció: J. S. S. S.
Programa de varietats. Hi figuren
Jaume Planes amb els seus discos
vinyetes, «NORCHI», intermedis,
Amalia Arce, cançonets; Fi-
po i Rossy, clowns; Quadro fi-
lamente integrat per «JOJO DE MA-
LAGA», Rocio de Triana, guitarras,
rhythm, Jose Zubela, Aguilera, «An-
drina i Mercés», cant i ball; Lau-
ra Moreno, cançonets; «Germans
Lewis», balls excentrics; Ju-
lito Arco, intermedis; clowns
i Miss Kelly, mabambies;
Rosita Segovia, ballarina clàssica;
Luisa Torres, ballarina interna-
cional; Jack Boy i Mikel, ex-
centrics; Manuel París, cançon-
ets; Nina de Linares, estrella de
la canço. Nit, el mateix pro-
grama.

COMIC.- Companyia de revistes Ro-
sita Rodríguez. — Fina Conesa. Di-
recció: Joaquim Vall. Mestres di-
rectors: Ortiz de Zarate, Vendrell
i Montserrat. Tarda i nit: «LAS
LEANDRAS», per Rosita Rodríguez,
Fina Conesa, Eva Roy. Nit, buta-
ques, 2 ptes.

ESPANYOL.- Companyia de vodevil.
Direcció: J. S. S. S. Tarda i nit:
«TE TE I DEIXAM DORMIR». Nit:
«EL 99 MUNDATU», per tota la
1.ª avia. «LA DONA DE NIN-
GU», de Montero.

NOVETATS.- Companyia lírica. Ma-
re Rodondo. — Antoni Palecós. Ma-
estres directors: Olivera, España, i
O. de Zarate. Tarda: «EL DUO DE
LA AFRICANA». Nit: «BOHEMIOS I
EL DUO DE LA AFRICANA». Nit, buta-
ques, 2 ptes. Dimecres, repatriat
de Marc Rodondo.

NOU.- Companyia lírica catalana.
Direcció: Alexandre Nolla. Fi-
nancera i administrativa: J. S. S. S.
Mestres directors: Roselló, Font
Blas. Tarda: «L'ALCA ROJA»,
per Francesc Font, per tota la
1.ª avia. «LA DONA DE NIN-
GU», de Montero.

POLIRAMA.- Companyia de drama.
Direcció: J. S. S. S. Tarda: «L'ALCA
ROJA», per Francesc Font, per tota la
1.ª avia. «LA DONA DE NIN-
GU», de Montero.

PRINCIPAL PALACE.- Companyia
d'òpera dirigida pel Miquel Teja-
da. Mestres directors: Ramon Gor-
gas, Rafael Bou, i Francesc Font.
Tarda: «DON GIL DE ALCALA». Nit:
«LA CASTA SUSANA». Buta-
ques, 2 ptes.

ROMANA.- Companyia de comèdia. Ca-
lles Maria Vila. Plus Davi. —
Tarda i nit: «BARBAQUES DE
MONTIJO», per tota la 1.ª avia. «LA
MARCHA DEL TIEMPO», «El pueblo en
armas» núm. 2.

TIVOLI.- Companyia d'òpera. Direcció:
J. S. S. S. Tarda i nit: «LA TRAVIATA». Nit, no hi
ha funció.

VICTORIA.- Companyia lírica castel-
lana. Direcció: Pedro Segura.
Mestres directors: F. Palos, G. Lo-
mas i J. S. S. S. Tarda i nit: «EL
MANOJO DE ROSAS». Nit, buta-
ques, 1.50.

NOTES.- En tots els teatres tots
els serveis estan controlats per la
N. T. — Restricció suplen-
da i la comptadoria i la clauca. — Tots
els teatres funcionen en règim social-
itzat i, per aquest motiu no hi ha
entrades de favor.

CINEMES

(A tots els cinemes l'espectacle s'ar-
riba des de les 8 fins a les 11 de
nit)

ACTUALITATS.- «La damisella mo-
nista». Dibuxos, òpera modernis-
ta. Calendari del pedal. Fals no-
tiari núm. 10.

AMERICA.- «Adorable». «Cuando un
hombre es un hombre». «Ella era
una dama». Dibuxos, «El pueblo en
armas» núm. 2.

ARENES.- «Diablos celestiales». «El
pueblo en armas». «Ella era una
dama». Dibuxos, «El pueblo en
armas».

ARNAU.- «La destrucción del Ham-
bur». «Hombres del mañana». Bro-
adway por dentro i Revista del
front «Los Aguiluchos de la Pala».

ASTORIA.- «El pueblo en armas». «Ella
era una dama». «El pueblo en
armas». «El pueblo en armas».

AVINGUDA.- «Cinecloro núm. 2». «El
revolucionario». «Yo vivo mi vida».

BARCELONA.- «Ella era una dama». «El
pueblo en armas». «Ella era una
dama». «El pueblo en armas».

BOHEMI.- «Error en el cuarto ne-
gro». «El rancho Dinamita». «Ella
era una dama». «El pueblo en
armas».

BOBO.- «Mascarada». «El collar de
esmeraldas». «El pueblo en armas».

CATALUNYA.- «La vida negra». «Ella
era una dama». «El pueblo en
armas».

CINEMA.- Revista Paramount. Co-
mica. Esports emocionants i «Cie-
menas».

COLISEUM.- «Noche de miedos». «Bal-
les y canciones». «Ella era una
dama». «El pueblo en armas».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

COMEDIA.- «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan». «El empuje de Manhat-
tan».

GENERALIAT DE CATALUNYA

EL CORONEL VILLALBA CELEBRA UNA CONFERENCIA AMB EL PRESIDENT COMPANYS -- EL GOVERN ES REUNIR AHIR A LA TARDA AL PARLAMENT

L'honorable President de la Ge-
neralitat passà el matí d'ahir al seu
despatx particular de la Residencia,
on rebé diverses visites, entre elles
la del coronel Villalba, cap de les
columnes que operen als fronts d'A-
ragó; el senyor Pere Comorins, el
senyor Marian Monneu, auditor de
la jurisdicció de Marina; el capità
del «Magallanes», senyor Morales, i
l'ex-diputat senyor Mangraner.

Al migdia els periodistes estigue-
ren a la secretaria de la Presidència
i el secretari Piquet, manifestà
als reporters que el President no
tenia notícies a comunicar a la
Premsa.

El diumenge del President

Tot el matí del diumenge el passà
el senyor Lluís Companys treballant
al seu despatx oficial.

A la una presència, des del balcó
del Palau, la desfilada d'una colum-
na de la U. G. T. Els milicians i el
número públic que hi havia a la
placa saludaren entusiàsticament
el President.

A les quatre de la tarda el senyor
Companys sortí a donar un passeig
per la ciutat i retornà a les set a
la Generalitat.

A la Presidència del Consell

Els reporters que fan informació
a la Presidència del Consell estigueren
ahir al migdia al Palau del Par-
lament, on foren rebuts per un dels
secretaris del senyor Casanoves, el
qual els digué que el senyor Joan
Casanoves no tenia notícies a co-
municar als informadors i que a la
tarda a dos quarts de cinc el Govern
es reuniria en Consell ordinari al
Palau de la Ciutadella.

Reunió del Consell

A les cinc de la tarda d'ahir va
reunir-se al Palau del Parlament, el
Govern de Catalunya, sota la pre-
sència del cap de Govern senyor
Joan Casanoves.

Assistiren a la reunió tots els con-
sellers que es troben a la nostra
ciutat.

El Consell acabà a les vuit del
vespre. En abandonar el seu despatx
el president del Consell, trasllatà
en automòbil al Palau de la Ge-
neralitat, per tal de donar compte
a l'honorable senyor Lluís Companys
dels acords adoptats.

No fou facilitada a la Premsa
cap referència de la reunió.

Escola d'Infermeres de la Generalitat

S'avisà a les persones inscrites al
tercer Curs d'Auxiliar d'Infermeres
que han de presentar-se al local de
l'Escola d'Infermeres de la Genera-
litat avui, dimarts, donze a una del
matí.

Escola de Bibliotecàries

L'Escola de Bibliotecàries de la
Generalitat de Catalunya, anuncia,
que com en anys anteriors, la ma-
trícula oficial de les ensenyances
de la carrera de Bibliotecària, es
tancarà el dia 30 del corrent mes
de setembre.

Es pot formalitzar la matrícula
qualsevol dia feiner, donze a una
a la secretaria de l'Escola, carrer del
Bisbe, 6.

Per a les víctimes

A la Secretaria de la Presidència
s'han rebut els següents donatius
a favor de les víctimes del conflicte:
Comité Antifascista de Milla (Tar-
ragona), 331 pessetes; Personal del
Tribunal de Cassació, 1.122.30; Tre-
balladors i treballadores de la Casa
Bustanga i Sabarot, 126.

Creació del Consell de Belles Arts

El «Diari Oficial» publica la se-
güent disposició:

DECRET

En aquest moment que viu Cata-
lunya cal situar en un lloc essen-
cial les belles arts, per la seva efica-
cia decisiva en la formació del
nostre poble. Si les oblidéssim, fóra
mancat el nostre moviment cultural
i menceda, també, sobre renovat
de l'ensenyament, que és hora
d'emprendre.

Cal, però, que les belles arts de
Catalunya siguin regides per un or-
ganisme, en el qual siguin represen-
tats el Govern de la Generalitat i
les nostres forces polítiques i obre-
res, organisme que ha de respondre
a la finalitat d'acostar cada dia més
les belles arts a l'esperit del nostre
poble.

A proposta, doncs, del conseller de
Cultura, i d'acord amb el Consell,
Decreto:

Art. 1. Es crea el Consell de les
Belles Arts i Arts Aplicades de Ca-
talunya.

TRUMP.- «Gran atracció». «El gato
bandido». «El hijo del finado».

VALLESPÍ.- «El rancho Dinamita». «El
hijo del finado». «El hijo del finado».

VERDI.- «Apostando a cuido». «Es-
perame». «Cuesta abajo» i «Dibu-
jos».

VICTORIA.- «Nido de aguilas». «Yo
vivo mi vida». «El revoltito Cine-
cloro».

VOLGA.- «Mercaderes de la muer-
te». «Idola de Buenos Aires». Di-
buxos. «Reportaje revolucionario».

XILAR.- «El avaro Tiburcio». «No to-
das son lo mismo». «Los millones
de Brewster» i Dibuxos.

WALKYRI.- «El pueblo en armas»
(núm. 3). «Un soldado profesio-
nal». «La divina Gloria» i «Alas
Tus».

Art. 2. Aquest Consell que serà
presidit pel conseller de Cultura de
la Generalitat, serà integrat per
Francesc Gali, en representació del
Consell de l'Escola Nova Unificada,
Jaume Mercader i J. Lluís Sert, re-
presentants del Front Popular, F.
Campas Ribera, Adolf Armengol,
per la U. G. T. i Enric Moneny i
Lluís Alsina per la C. N. T.
Barcelona, 18 de setembre del
1938. — Lluís Companys, el con-
seller de Cultura, Ventura Gassol.

La redistribució de terres

En l'emissió núm. 4, radiada dar-
rerament per la Conselleria d'Agricul-
tura i Proveïments, es tracta de
la redistribució de terres, en els ter-
mes següents:

Vam acabar la nostra darrera e-
missió dient que la consigna revolucio-
nària del moment exigia que al
costat de la collectivització de les
grans finques es mantingués la pro-
pia explotació. Son diverses les raons
que recomanen la conservació d'a-
quest tipus d'explotació que podem
anomenar explotació familiar.

En primer lloc la posició de resistèn-
cia psicològica dels milicians i pa-
gesos que no es deixaran convèncer
per unes frases més o menys bril-
lants per a deixar-se prendre la
iniciativa en les terres que durant
anys i anys han vingut treballant,
sinó que voldran esperar que els
fets i els números els demostrin en
cada cas la probable superioritat
del treball col·lectiu sobre l'indus-
trial. La iniciativa individual és en
aquests casos una cosa que no cal
suprimir prematurament aquest factor
d'estímul indispensable, en tant
que no pugui ésser substituït per
altres que no siguin tan efectius.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Ordre nomenant director de l'Insti-
tut de Radiotelegrafia de la Ge-
neralitat de Catalunya, el senyor Jo-
aquim Sánchez Cordobés.

Informació de 'Estranger'

S'ha reunit 'Assemblea de la Societat de Nacions'

Hi assisteixen tres delegats d'Etiopia i Itàlia hi és absent

Ginebra, 21. — Aquest matí, a les 10.50 ha quedat oberta la dissenada Assemblea de la Societat de Nacions. El senyor Rivas Vicuña, delegat de Chile, presideix.

A les tribunes destinades al públic no s'ha notat l'animació de costums. Assisteixen els tres delegats de Negus i els seus destituts a Itàlia són bunts.

El senyor Avenol, Secretari de la Lliga, recorre l'hemicycle i parla amb els delegats. Sembla ésser que es tracta de la qüestió de l'admissió dels delegats etiòps.

Rivas Vicuña diu en el seu discurs d'obertura que una de les tasques més urgents de l'Assemblea és estudiar els mitjans per a afiançar l'eficàcia de la Societat de Nacions, ho i donat la seguretat a tots els pobles que mai més no es sotmetria a proves superiors a les seves forces.

Per evitar la guerra —diu—, n'hauria d'haver prou elevat sobre la matèria i la força les intel·ligències i els cors i escoltar la veu del poble que treballa i vol la pau, tot recordant la veu del cel que diu: «Gloria a Déu en les altures i pau a la terra en els homes de bona voluntat».

Després del discurs del senyor Rivas Vicuña s'inicia l'Assemblea a nomenar la comissió de comprovació de poders. El president proposa: Tudela, Perú; Eden, Anglaterra; Delbos, França; Litvinov (URSS); Lindbergh, Holanda; Ouski, Txecoslovàquia; Politis, Grècia; Jordan, Nova Zelanda; Rusta Aras, Turquia.

El primer delegat d'Etiopia, senyor Workneh, demana que es compleixi el Reglament. Es procedeix a vot secret per al nomenament de la comissió de comprovació de poders.

Verificació de Poders, tota la presència del senyor Tudela, delegat de Perú. Els reunits han decidit no retardar els treballs de l'Assemblea, per a la qual cosa adreçaren avui mateix a la dita Assemblea un informe sobre la validesa dels poders dels delegats de les diverses delegacions. Seguidament, la Comissió ha començat l'examen del cas de la delegació etiòpica. El criteri inicial és que jurídicament no existeix motiu per a negar l'autenticitat de la delegació etiòpica, mentre l'Assemblea no s'hagi pronunciat sobre el conflicte italo-etíop.

ELECCIO DE PRESIDENT DE LA SOCIETAT DE NACIONS

Ginebra, 21. — L'Assemblea de la Societat de Nacions ha quedat reunita a les cinc de la tarda, i s'ha procedit a l'elecció de president. Ha estat elegit el senyor Saavedra Lamas, representant de l'Argentina, per 41 vots.

Abans de la votació, presideix el senyor Rivas Vicuña, i el senyor Polius ha fet de la paraula en nom de la Comissió de Verificació de Poders. Ha informat sobre els treballs preliminars efectuats per aquesta Comissió. Anuncia que dels 52 Governaments que han presentat la documentació de les representacions de set Estats ha d'ésser completada. Afegeix que la Comissió farà un examen a part i més detallat en el que es refereix a la verificació de poders dels delegats etiòps. L'orador demana que l'Assemblea aprovi la primera part del seu informe, i que deixi per a discussió ulterior el que es refereix a Etiòpia.

L'Assemblea es pronuncia per unanimitat en aquest sentit, i seguidament es passa a votació per a l'elecció de president, que ha donat el resultat següent:

LA DELEGACIO FRANCESA NO HA POSAT CAP DIFICULTAT AL REPRESENTANT D'ETIOPIA

París, 21. — La delegació francesa a Ginebra ha desmentit oficialment que el Govern francès hagi oposat dificultats al fet que el professor Jéze ocupés el lloc de delegat d'Etiòpia a Ginebra.

EL NEGUS HA ARRIBAT A GINEBRA

El Negus cap a Ginebra

Londres, 21. — El Negus ha sortit cap a Ginebra en avió aquest migdia.

MÉS DEL VIATGE DEL NEGUS

Londres, 21. — El viatge del Negus a Ginebra ha estat inopinat. L'emperador etiop ha sortit a bord d'un avió especialment llogat per a ell, amb sis persones de seguici. Arribarà a Ginebra cap a les cinc de la tarda. En el moment en què l'avió anava a despegar, ha aparegut en l'aerodrom una altra persona, aparentment anglesa, la qual ha entrat a l'avió i ha pres seient. No s'ha donat cap explicació sobre els altres viatgers que acompanyen el Negus.

LA LEGACIO D'ETIOPIA ES NEGA A EXPLICAR ELS MOTUS DEL VIATGE

Londres, 21. — La Legació d'Etiòpia en aquesta capital es nega a explicar les raons de la precipitada sortida del Negus cap a Ginebra, i es limita a declarar que les raons que han aconsellat aquest viatge són imperioses.

Alvarez del Vayo remarca la sospitosa actitud de Portugal, i Yvon Delbos anuncia que França o Anglaterra prendria mesures

Ginebra, 21. — La premsa suïssa, recollint informacions d'origen segurament francès, dona compte de la visita feta al ministre d'Afers Estrangers de França, Sr. Yvon Delbos, pel ministre espanyol Sr. Alvarez del Vayo.

Segons diuen les dites informacions, el ministre d'Estat espanyol assenyalà al seu col·lega francès els perills que representa l'actitud de Portugal en allò que es refereix als afers espanyols.

Les manifestacions del ministre espanyol produïren gran efecte en el senyor Delbos, el qual condemnà l'actitud de Portugal, declarant que era inadmissible.

M. Yvon Delbos, ha assenyalat, a més, el fet que Portugal no estigués representat en el Comitè de Londres, la qual cosa autoritzava majorment la sospita.

Finalment ha advertit el propòsit d'emprendre, d'acord amb el representant de la Gran Bretanya, una enèrgica gestió prop del Sr. Monteiro, ministre d'Afers Estrangers de Portugal, per a advertir-li que França o Anglaterra adoptarien mesures respecte al seu país, si aquest persisteix en la mateixa actitud que ha observat fins ara.

AL DICTAT DE MUSSOLINI?

Hom assegura que les grans potències s'han lliurat a certes maniobres perquè Etiòpia quedi exclosa de l'Assemblea

Ginebra, 21. — Als cercles internacionals existeix aquesta tarda el convenciment que, a pesar de la rapidesa amb què el Negus s'ha traslladat a Ginebra, demà quedarà exclosa Etiòpia de la present sessió.

NI UN SOLDAT DELS QUE SERVIA A L'AFRICA...

(Ve de la pàgina 8)

Domènec i Bosch, junt amb altres companys, els soldats del batalló de «San Fernando», de guarnició a Alcazarquivir, ja els esperaven.

Començaren tot seguit les converses per a revalorar els seus drets, que es preparava, emperaven una tènica conegudíssima en els medis militars: els enviaven novament a Xauen a cercar les mules i altres coses que s'havien deixat.

En tornar en direcció a Arçila al cap de quatre dies —feren el viatge a peu— i en arribar al campament de Messera, una patrulla de soldats s'apropà als expedicionaris i els detingueren, i detingueren un dels principals conspiradors: un soldat de primera anomenat Joan González.

Foren portats tots els altres a l'campament de Tefar, situat a prop de la frontera francesa, i en arribar-hi fou així mateix detingut el coronel Joan Tallala, que era el president del Comitè Revolucionari.

Els altres foren interrogats per un capità d'Estat Major i un sergent i, naturalment, per les preguntes que els foren fets, van revelar la seva conspiració, havien estat descoberta.

LES DUES DE LA MATINADA FURIENT

cap a la zona francesa. La primera població que trobaren fou Oneznan. Arribaren allí extenuats després d'haver caminat uns quants dies a peu.

Les notícies admirables dels descobriments, els quals els digueren que ren nombrosos els soldats espanyols que havien desertat per aquell lloc després de la sublevació feixista. El diu, però, que no ho reconeixien, els quals al Tribunal Internacional de Justícia, de La Haya, perquè aquest decidís sobre el dret plan-tejat sobre la causa nacional d'Etiòpia.

El doctor Martín, delegat etiòpic, interrogat pels periodistes sobre el particular, s'ha limitat a declarar: «No sé què ocorre. L'emperador té el propòsit de dirigir, una vegada més, la paraula al món des de la tribuna internacional per a tractar d'obtenir els seus drets. Però si aquí no ho aconseguim, els quals al Tribunal Internacional de Justícia, de La Haya, perquè aquest decidís sobre el dret plantejat sobre la causa nacional d'Etiòpia».

Eden i Blum han conferenciat

Declaracions de Blum

París, 20. — L'entrevista dels senyors Eden i Blum començà a les sis de la tarda a l'Hotel Matignon.

En sortir de la reunió, el senyor Blum declarà als mitjans de comunicació que havien examinat en conjunt la situació diplomàtica actual i els problemes de l'ordre del dia.

Els dos interlocutors parlaren també sobre la preparació de la Conferència del cinc, a la qual els altres potències podrien esser cridades a participar quan s'hagin obtingut els progressos suficients en les discussions entre Alemanya, Bèlgica, França, Anglaterra i Itàlia.

Preguntat sobre el seu pròxim viatge a Ginebra, el senyor Blum va dir que segurament el faria a últims d'aquesta setmana, i solament per alguns dies, puix que la seva presència a la Societat de Nacions no és indispensable, car ell forma part de la delegació francesa.

El senyor Blum afegí que es proposava celebrar converses a Ginebra amb la majoria dels delegats estrangers.

LES DONES SOVIETIQUES TRAMETEN QUEVIURES A ESPANYA

Odesa, 21. — Ha sortit cap a Espanya el primer vaixell amb aliments enviats per les dones soviètiques a les dones i nens espanyols.

Aquest vaixell transporta a Espanya cinc-centes tones de mantega, dues-centes de sucre, cent quaranta-cinc de cacau, dues-centes vint-cinc de productes de confiteria i importants quantitats de conserves, ous, etc.

ESPECTACULAR DEMOSTRACIO MILITARISTA A ALEMANYA

Frankfurt, 21. — Aquest matí han començat les grans maniobres a la regió d'Hesse, amb la presència d'Hitler, von Blumberg, von Fritsch i Goering. Hi assisteixen diverses personalitats oficials i els agregats estrangers. Aquestes maniobres, que duraran fins al dia 25 del corrent, són les més importants que s'han celebrat a Alemanya des de la Gran Guerra.

C.N.T. i U.G.T.

Un comentari de "Claridad" a la posició de la C. N. T.

«Claridad», de Madrid, comentant la ponència formulada per la C.N.T., que reportaven en la nostra última edició, diu el següent:

«Els que poden fer serioses observacions a les propostes de la C.N.T. Lo que no se puede hacer —sin dar pruebas de frivolidad— es dejar pasar la magnífica ocasión de afirmar definitivamente a la turba de la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a reír por la revolución democrática y proletaria la gran corriente de las fuerzas rojinegras. Cerrar con timidez la puerta a la discusión alegando que no es este momento de discutir, sino de ganar la guerra, porque si ésta se pierde de todos nuestros proyectos de renovación de la sociedad y del Estado resultarán como las ilusiones de la fábula de la lechera, nos pareceremos al niño que se echó a re

SALAZAR ALONSO CONDEMNAT A MORT

"Jo no acuso Salazar Alonso pel que hagi escrit, o pel que hagi dit, sinó pel que ha fet, pel que ha realitzat", digué el Fiscal

INFORMA EL FISCAL

Madrid, 20. — Ha continuat la vista contra l'ex-ministre Salazar Alonso. Primerament va tenir lloc la prova documental, que no tingué interès, ja que no ha estat altra cosa que la repetició d'arguments durant l'interrogatori.

Informa el fiscal. Comença dient que la sobrietat seria la seva característica. Vol que en el seu informe hi hagi respecte per a les persones, i vull — afegeix — que dintre aquest respecte consti la meua indignació per aquest moviment criminal de lesa pàtria que en aquests moments es desenvolupa. Són uns instants terribles per a qui sent la responsabilitat històrica del moment i tots hem de posar el nostre pensament en la salut d'Espanya.

Jo crec que compleixo el meu deure en presentar al Tribunal els fets tal com són. Els actes realitzats per Salazar Alonso tenen una relació directa amb la rebel·lió. El delictu l'admet el Codi, puix que el determina l'art. 238 del Codi de Justícia Militar.

Assenta l'afirmació que Salazar Alonso coadiuvà a la sublevació i, per tant, que la seva responsabilitat és plena. Tinc present que es va dir que cal respectar el pensament, car el pensament no delinxeix. Jo no acuso Salazar Alonso pel que hagi escrit, o pel que hagi dit, sinó pel que ha fet, pel que ha realitzat. És un sarcasme parlar del respecte al pensament quan veiem els crims que s'estan cometent, prenent no haver comés altre delictu que el de pensar que calgui damunt aquests crims l'exercici de totum.

L'OMBRA SINISTRA D'ALEXANDRE LERROUX...

Entra al fons del procés, la rancúnia a la República començà poc temps després d'haver estat instal·lada, i un dels més caracteritzats en aquesta rancúnia fou Alexandre Lerroux, l'ombra del qual plana damunt els fets d'octubre des del dia 16 de febrer. L'ofensiva es féu més violenta i aviat arribà a la precativa amb el discurs de Calvo Sotelo, al qual contestà degudament el president del Consell de Ministres d'aleshores. No tenien preparat, i en això recolzaven la seva gosadia, i únicament l'aixecament del poble, de manera admirable, frustrà el projecte dels facciosos. Es pregunta com Salazar Alonso, fill del poble, com ha pogut negar el seu propi origen. Segurament, a soles amb la seva consciència, serà el primer a renegar de la seva política.

EN L'ENTERRAMENT DE CALVO SOTELLO, SALAZAR ALONSO FOU CONSEGAT COM A CAP DEL FEIXISME

Examina el llibre de Salazar Alonso, «ajo el signo de la revolución», i diu que veu amb gorg el progrés de la Unió Militar Espanyola. En el llibre deia que cal dividir-se en dos bandos, i això era una profecia, o millor, una amenaça.

De la lletta adreçada a Gil Robles sen despreuen la seva rancúnia contra el Front Popular i el seu propòsit de no facilitar la pacificació que demanava el senyor Azana. En aquesta lletta es parla francament de la violència.

Tracta que es passa durant l'enterrament de Calvo Sotelo, on Salazar Alonso fou consagrat com a cap del feixisme. Asssegura que Salazar Alonso estava assaonant el moviment, com no demostra una lletta que va rebre el mes d'abril, des de la Rioja, en la qual es considerava com a molt propera la sublevació. En vigílies de la sublevació, Salazar Alonso es retirà a casa d'Echegaray, quan Madrid encara estava tranquil. Salazar Alonso era l'home més destacat de la contrarevolució, o sigui de la rebel·lió actual.

Crec senyors del Jurat, que he exposat clarament els termes del problema, i crec també que, interpretant el vostre pensament, dictareu un veredictu just. La història ens jutjarà a tots, jo no refuso cap responsabilitat. L'accepto íntegrament, i per això no vaig voler que vingues avui a complir aquesta missió ningú que no fos jo, i complir-la amb la consciència republicana.

Acabat l'informe del fiscal, se suspèn la vista per a continuar-la més tard.

REPRESA DE LA VISTA

A la tarda fou represa la vista de la causa contra Salazar Alonso. Aquest informe i s'encomanà a la benevolència del Tribunal. No pas pels fets, sinó per les circumstàncies en què es defensa, el moment li produeix una especial emoció. No s'ocupa un home cínic. Tot i la meua convicció de meua innocència, em sento emocionat.

Agraïxo les atencions del senyor President i dels membres del Jurat. Fa un elogi de les funcions del Tribunal Popular, i afirma el seu agraïment al fiscal, per la seva conducta. Es refereix a les paraules del fiscal i les subscriu en el que fan referència a acusar el moviment militar.

COL·LEGI DE CATALUNYA

SOTA EL CONTROL DEL C. E. N. U.

PELAYO, NUM. 24, PRAL. TELEFON NUM. 10044

Parvulari, Primària, Batxillerat, Peritaje Mercantil, Idiomes

Ingrés Universitari, Normals i Escola de Bibliotecaris

Preparació i repàs de les assignatures de les Facultats de Ciències, Dret i Filosofia i Lletres

Classes especials de Llatí, Grec i Arab

Classes de Cultura general, Comerç Pràctic, Taquígrafia

Dibuix, Solfeig, Piano, etc.

Obertura del curs el 1er d'octubre. Informació i matrícula de 4 a 8 de la tarda

EL SEU CRIM ES DE LESA PATRIA

Condemna aquest moviment, produït dels monstres de conductes que no es poden defensar. Declara que li interessa més el dolor de la pàtria que no la seva situació en aquests moments, ja que es tracta d'un crim de lesa pàtria.

Diu que el sumari no s'ha instruit sobre un delictu que es persegueix, sinó sobre una persona després d'èsser detinguda. Estudia la tramitació del sumari, i remarca que ningú no l'ha acusat. Examina les proves de l'acusació fiscal, i diu que no veu cap prova d'un delictu personal. El meu llibre, d'escassa circulació, puix que fou recollit per querella del fiscal, era una oposició al President de la República. Hi havia una emoció republicana per apartar les joventuts de perillous exotismes.

Encara que en el llibre sembla que s'hi faci una apologia del feixisme, es tracta d'una experiència filosòfica, però mai no s'hi parlava per a base d'un moviment militar. Precissament s'hi parla dels militars per apartar-los de les lluites polítiques.

Un ministre de la Governació sempre s'ha d'oposar a un moviment subversiu. Aquesta era la meua actitud i la meua conducta. Vaig adoptar la mateixa actitud contra tots els qui intentaven pertorbar l'ordre públic, i tant vaig anar contra els alics de Primo de Rivera que contra els elements d'esquerra.

Vaig tenir una preocupació d'impedir la revolució. Pel que fa a la carta a Gil Robles i a l'article periodístic que figuren a les proves, no tenien res a veure amb una dictadura militar.

LA FRASE «CONTRA LA REVOLUCION Y SUS COMPLICACIONES» ERA DE GIL ROBLES, DIU EL PROCESAT

Afirma que la frase contra la revolució i sus complicacions no era seva, sinó de Gil Robles, el qual després l'abandonà amb pactes vergonyosos.

Creu en l'eficàcia d'un Parlament, però no en una reforma, que és la preocupació de tot el món.

En les proves no hi ha cap document acusatori, i a cap dels rebels no se li ha ocupat ni un document on jo aparegui com a simpatitzant o bé secundant el moviment.

El Fiscal. — No n'hi ha cap.

El tinent coronel Saràbia, ex-ministre de la Guerra, es fa càrrec del comandament de la columna que opera a Montoro

Montoro, 20. — Ha arribat l'ex-ministre de la Guerra tinent coronel Saràbia, el qual s'ha fet càrrec del comandament de la columna que opera en aquest sector d'Andalusia. Ha visitat el front i ha estat a Espejo i a Castro del Rio, on ha tret una impressió molt favorable de l'entusiasme i disciplina de les nostres forces.

Tres avions facciosos han bombar-

Manifest del Comitè provincial del Partit Comunista de Madrid

«Decisió en la lluita, disciplina i fe en el Govern»

Madrid, 21. — El comitè provincial del Partit Comunista de Madrid ha publicat un manifest dirigit al poble madrileny en el qual diu que la derrota dels enemics de la Llibertat i del Progrés als fronts de Talavera i Sierra és un pas gegantí en el camí del triomf total del poble.

Afegeix que la victòria és i serà del poble madrileny, que amb la seva

TRENTA-UN PROCESSATS D'ELX, ACUSATS DE CONSPIRACIO I EXCITACIO A LA REBEL·LIO

Alacant, 21. — Acabada la prova documental, en la causa instruída contra 31 processats a Elx, acusats del delictu de conspiració i excitació a la rebel·lió, tots els processats negaren llur participació en determinades reunions que es celebraren en els domicilis dels processats Manuel Lajon Santamaría i Leandre Soler Roman.

La majoria dels processats afirmaren haver pertanyut a la Dreta Regional Agrària, encara que llur actuació en aquesta va ésser la de simples afiliats.

Avui continuarà el judici amb la prova testifical, per al qual està citat el diputat de les Constituints, Josep Maria López Orozco.

El processat. — Jo agraeixo aquesta interrupció del Ministeri Fiscal.

Examina el cas del regent d'informacions, repressat l'octubre. En produir-se la reacció, jo em vaig posar al seu costat i m'hi vaig solidaritzar. Els elements feixistes van arrencar aquest obrer i a mi per aquesta actitud.

Afirma que en aquest procés manca la relació entre els documents que figuren al sumari i els fets de la rebel·lió.

DEMANA QUE L'ABSOLGUIN

Acaba dient que la composició del Tribunal no li és una preocupació, sinó, al contrari, una garantia. Jo em lliuro a la seva consciència. És històrica l'actuació d'aquest Tribunal. Jo no tinc categoria per a convertir-me en històric. La resolució s'ha de mesurar més per la mateixa història, perquè és la història que l'haurà de recollir en aquests moments.

Jo espero la vostra resolució, puix que en les proves no s'ha vist cap acte que em demostri participant en el moviment. Jo sé que la vostra resolució haurà d'ésser, d'acord amb la meua petició, absolutòria.

Acabà amb una afirmació de fe republicana.

El president declarà la suspensió de l'acte per tal que el Tribunal pasés a formular les preguntes que han d'ésser llegides al Jurat.

EL PROCESAT ES SENTENCIAT A MORT

Madrid, 20. — El Jurat dictà veredictu de culpabilitat, i, d'acord amb ell, el fiscal formulà la petició de pena de mort.

Seguidament el Tribunal de Dret passà a reunir-se per a dictar sentència.

Voleu guarir? la vostra hèrnia?

SENSE OPERAR NI BRAGUER

ADREÇA:

Ronda S. Antoni, 12, 1r. Tel. 15952

PREUS SUMMAMENT ECONOMICS

Sensació per la designació d'Angel Ossorio i Gallardo com a representant a la S. de N.

Madrid, 21. — «La Voz» reproduceix del seu corresponçal a París una crònica en la qual aquest reflecteix l'extraordinària impressió que ha produït al món diplomàtic que el senyor Angel Ossorio i Gallardo hagi estat designat per a prendre part en els treballs de la Societat de Nacions com a representant de la Delegació Espanyola a l'assemblea ordinària d'aquella entitat internacional.

La presència del senyor Ossorio i Gallardo en aquesta assemblea fa que s'hagi desfet una gran campanya que s'estava preparant contra el Govern espanyol.

Es volia aixecar el catolicisme de tot el món a favor dels facciosos; però el fet que el senyor Ossorio i Gallardo, personalitat catòlica de tots coneguda, s'hagi posat al costat del Govern de la República, ha desfet aquest pla.

Miting de les Joventuts Socialistes Unificades d'Albacete

«En aquests moments seria criminal i suïcida anar a la dictadura del proletari», diu Josep Silva, del C. N. del Partit Comunista

Albacete, 21.—Ahr a la tarda, a la Plaça de Braus, es celebrà un miting organitzat per les Joventuts Socialistes Unificades.

Hi parlaren diversos oradors.

Aurora Aranz, del Comitè nacional, dedicà un record als caiguts en els regnes del poble, entre ells, Ferran de la Rosa i Andreu Martínez, als quals no es pot pensar, sinó que cal vengut, i ho seran quan s'aconsegueixi triomfar plenament, quan el feixisme quedí aixafat, no sols a Espanya, sinó a tot el món.

Afegeix que venguerem perquè som els més i tenim raó.

Acabà dient que la victòria del proletariat espanyol serà una victòria sobre el feixisme internacional.

Seguidament parlà Josep Silva, del Comitè nacional del Partit Comunista, el qual analitzà algunes fases del moviment insurreccional feixista, i advertí els perills que significa l'autoritarisme als facciosos, i digué que entenia que aquest aut va a fer d'Espanya un camp d'experimentació i que això podria arribar a desencadenar una guerra més terrible que la del 1914.

Significà que davant el feixisme i els que volen mantenir la frase «Africa comença als Pireneus» s'ha alçat el poble espanyol, que anella poder anar de bracet amb els pobles civilitzats d'Europa.

Digué que el mlt milió d'insurrectes enemics no ha estat esclafat encara perquè tenen una organització militar per a la lluita i els lleials han hagut de forçar-la en la pròpia lluita, però se'ls vencerà.

Finalment, féu el resum dels discursos del camarada Vidal Ayala, de les Joventuts Unificades.

Acabà el miting entonant-se «La Internacional» enmig del major entusiasme.

Trencats

RECOMANEU

L'ORTOPEDIA TEIXIDO

per la seva seriositat, treballs perfectes i preus econòmics

BRAGUERS: MITGES DE GOMA

FAIXES PER A OPERATS

Aribau, 5 :: Tel. 33882

Els comunicats oficials de guerra

El de les nou del mati

Ha minvat la resistència dels facciosos a Astúries

Madrid, 21. — A les nou del mati d'avui, diuen, s'ha radiat un comunicat de Guerra que diu així:

«Front Nord i Nord-Oest: Les forces lleials continuen la seva tasca de neteja d'enemics a la part occidental d'Astúries. La resistència dels facciosos és mínima.

Front d'Aragó: Novament s'ha intentat per part dels rebels, un atac a fons contra les nostres tropes del sector d'Osca. Els atacants han estat rebutjats energicament amb grans pèrdues d'homes i material.

Front del Sud: L'aviació enemiga ha atacat les nostres posicions d'El Carpi i Bujalance.

Una columna facciosa procedent

de Granada, integrada per Regulars i Terc, ha atacat Montefrío.

El sector d'Alcalá la Real, les nostres tropes, en un contraatac violentíssim, han destruït les forces rebels, les quals han abandonat en el camp tres sergents i més de trenta soldats morts.

Front del Centre: A la Serra, lleuger canoneig al sector de Somosierra, sense que s'apunti cap modificació en aixeiix ni en altres sectors.

Al sector Talavera.—Santa Olalla: Les nostres tropes fortifiquen les seves posicions atacades en el dia d'ahir, i les avantguardes hostilitzen els llocs enemics.

Als altres fronts, sense novetat.»

El comunicat de les tres de la tarda

El Govern civil d'Oviedo està cremant - Al front Sud cauen al nostre poder dos camions de municions

Madrid, 21. — A les tres de la tarda, s'ha radiat un comunicat de guerra, que diu així:

«Fronte Norte y Noroeste. — En la mañana de hoy siete aparatos leales han continuado bombardeando Oviedo, logrando desmontar una batería facciosa y produciendo bastantes bajas a los situados.

El edificio del gobierno civil ha sido incendiado.

Fronte de Aragón. — En el sector de Caspe, las tropas republicanas han avanzado algunos kilómetros, arrollando las líneas enemigas y haciendo retroceder al grueso de sus fuerzas.

Han quedado en nuestro poder tres ametralladoras y veintitantos fusiles.

Once soldados procedentes de las fuerzas facciosas se han presentado en nuestras avanzadas.

En los demás frentes, sin novedad.

El de les deu de la nit

A Astúries, els desastres en els intents d'atac dels rebels, han causat, entre les seves files, gran desmoralització

Madrid, 21. — Emissió de les 22 hores, part del ministeri de la Guerra. Part de guerra:

Front Nord i Nord-est. — Notícies oficials sobre els combats d'ahir en la part occidental d'Astúries confirmen la desfeta dels facciosos en la darrera acció desenvolupada a aquell front.

El combat ha durat dotze hores i el càstig infringit a l'enemic l'obligà a deixar el camp trenta cadàvers, entre ells el d'un capità.

De material de guerra tres morters, quatre canons i seixanta fusells. Diversos soldats de les columnes rebels que es passaren a les nostres files, amplien aquestes informacions i les confirmen amb llur totalitat.

Duen que els successus fracassos soferts per l'enemic en aquests dies el tenen molt deprimat.

Front d'Aragó. — Al sector de Bu-

Comunicat oficial del front d'Osca

Barbastre, 21. — Comunicat oficial facilitat a la caserna general de Barbastre:

«En el dia d'avui la posició de Terc ha estat atacada per l'enemic, el qual ha estat rebutjat i se li han causat nombroses baixes.

La nostra aviació ha bombardejat intensament les línies enemigues amb resultats positius.

A la resta del front sense novetat.»

Preparant l'entrada sobre Osca

Madrid, 21. — Un aviadore ha manifestat a Barcelona, que fa quinze dies que podiem haver entrat a Osca, però això potser ens hauria costat 500 morts. La veritable tàctica consisteix en estalviar vides. Les nostres forces mengen cada nit pollastre de la capital.

Amb freqüència els nostres soldats recorren els ravalis d'Osca. Els rebels es repleguen vers l'interior des d'on ens hostilitzen. Les avantguardes dels facciosos estan servides per falangistes, puix que tenen por que els soldats dels regiments regulars es passin a nosaltres.

Afegeix l'aviador que en un recent vol llançà sobre Osca octavilles i premsa, i pogué observar com es disparava contra els qui intentaven agafar perllanes. Fodria ésser, — acabà dient — que entréssim a Osca sense disparar cap tret.

Combat aeri entre tres avions lleials i tres de rebels

Espejo, 20. — A Andújar tres aparells facciosos volaren damunt el camp d'aviació d'aquell poble, sense assolir els objectius que es proposaven. Tres aparells lleials s'alçaren immediatament per a contestar l'agressió. Un avió enemic, tocat per un dels nostres aparells, anà a caure a Còrdova.

El nostre caga va volar a menys de quatre-cents metres d'alçària damunt Còrdova i va poder veure com la gent fugia espordidament cercant refugi.

EXECUCIO A GUADALAJARA DEL TINET CORONEL ARRAIZ, DEL COMANDANT CABELLO I DEL CAPITA CARVIA DE LA GUARDIA CIVIL

Guadalajara, 21. — Ahr es va complir la sentència dictada pel tribunal popular en la causa instruída sobre l'actuació de la Guardia civil. Foren executats el tinent coronel Arraiz, comandant Cabello i capità Carvia, per un escamot de la guardia nacional republicana, que va desfilar davant els cadàvers en companyia de les milícies.

LARGO CABALLERO CONVERSA A TOLEDO AMB EL GENERAL ASENSIO

Madrid, 20. — El cap del Govern anà a mitja tarda a Toledo, on parlà amb el general Asensio dels treballs militars que es realitzen per les milícies republicanes en aquella capital. A primeres hores de la nit tornà a Madrid el senyor Largo Caballero.

Lluita contra l'espionatge

Madrid, 21. — En el sector de Barbastro s'ha iniciat la lluita duríssima contra l'espionatge. En el poble de Ballesta fou assueltat Lluís Fumel, que ostentava un carnet d'atlet a Lleida el 20 de juliol i expedí per una organització d'esquerra. Famílies senceres de cacs s'havien infiltrat a les organitzacions.

La tranquil·litat que s'observa en el sector aragonès, obeeix al fet que estan pendents dels avanços fantàstics que els diuen que obtenen les tropes que marxen sobre Madrid.

EL GOVERN SOVIETIC ACORDA EL PLACET AL DOCTOR PLASI

Madrid, 20. — Ha estat concedit el plaçet del Govern soviètic a favor del doctor Plasi.

«En el dia d'avui la posició de Terc ha estat atacada per l'enemic, el qual ha estat rebutjat i se li han causat nombroses baixes.

La nostra aviació ha bombardejat intensament les línies enemigues amb resultats positius.

A la resta del front sense novetat.»

«Fronte Norte y Noroeste. — En la mañana de hoy siete aparatos leales han continuado bombardeando Oviedo, logrando desmontar una batería facciosa y produciendo bastantes bajas a los situados.

El edificio del gobierno civil ha sido incendiado.

Fronte de Aragón. — En el sector de Caspe, las tropas republicanas han avanzado algunos kilómetros, arrollando las líneas enemigas y haciendo retroceder al grueso de sus fuerzas.

Han quedado en nuestro poder tres ametralladoras y veintitantos fusiles.

Once soldados procedentes de las fuerzas facciosas se han presentado en nuestras avanzadas.

En los demás frentes, sin novedad.

«Fronte Norte y Noroeste. — En la mañana de hoy siete aparatos leales han continuado bombardeando Oviedo, logrando desmontar una batería facciosa y produciendo bastantes bajas a los situados.

El edificio del gobierno civil ha sido incendiado.

Fronte de Aragón. — En el sector de Caspe, las tropas republicanas han avanzado algunos kilómetros, arrollando las líneas enemigas y haciendo retroceder al grueso de sus fuerzas.

Han quedado en nuestro poder tres ametralladoras y veintitantos fusiles.

Once soldados procedentes de las fuerzas facciosas se han presentado en nuestras avanzadas.

En los demás frentes, sin novedad.

«Fronte Norte y Noroeste. — En la mañana de hoy siete aparatos leales han continuado bombardeando Oviedo, logrando desmontar una batería facciosa y produciendo bastantes bajas a los situados.

El edificio del gobierno civil ha sido incendiado.

Fronte de Aragón. — En el sector de Caspe, las tropas republicanas han avanzado algunos kilómetros, arrollando las líneas enemigas y haciendo retroceder al grueso de sus fuerzas.

Han quedado en nuestro poder tres ametralladoras y veintitantos fusiles.

Once soldados procedentes de las fuerzas facciosas se han presentado en nuestras avanzadas.

Què passa a León?

Hom diu que s'han sublevat les forces rebels

El servei de radiodifusió del P. S. U. C., a Barcelona, capità a darrera hora d'ant passada, el radiograma següent:

«De León a Valladolid. — Jefe Guardia Civil a General Tercera Zorua. — Valladolid. — Según me comunica comandante militar, en delicto sedición de esta tarde, detenidos treinta guardias de esta comandancia que, en unión compañía infantería y paisanos, intentaron sublevarse contra movimiento salvador, intentando dicho jefe militar enviar fuerzas para reprimir foco. Correo, detalles.»

(Sobre aquest ràdio, Valladolid ha contestat a León dient que l'havia d'haver tramès xifrat.)

«En este momento, cada uno, desde su sitio, debe cumplir con su deber. Al que se coja en la retaguardia con un fusil ocioso se le debe fusilar sin contemplaciones. Al murmurador de café o de corrillo, darle su castigo. Hay que seguir guerreando y abrir los cauces de la producción. La fábrica, el taller, el campo, hay que ponerlos en marcha.»

(DURRUTI)

APARELLS FOTOGRAFICS

PRISMATICS - BINOCLES - CINEMES
PEL·LÍCULES - PATHE BABY - MAQUINES
FONOGRAFS DE TOTES MENES - DISCOS, etc.
RELOTGES - OBJECTES DE PLATA

JOIES-BRILLANTS

TOT DE VERITABLE OCASIO
COMPREM I CANVIEM

CASA BAGUES Carrer de Sant Pau, 6
(prop Rambles) Telèfon 14237
BARCELONA

MERCAT D'OCASIONS

VENDA-CANVI

DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CAIXES DE
CABALS, MAQUINES D'ESCRIBURE I DE CO-
SIR, MALETES, DISCOS, etc.

TOT D'OCASIO

CORTS CATALANES, 414

Telèfon 30422 BARCELONA

Camiseria Ferrer Batlles

36, Boqueria, 38

CAMISES, CORBATES
GENERES DE PUNT
Mitges FERRO (de Garantia)
BONES QUALITATS
PREUS BARATISSIMS

Ybarra y Ca, S. en C.

Línies regulars de grans vapors per als destins
que es detallen

SERVEI RAPID SETMANAL ENTRE BARCELONA I BILBAO
Sortides cada DIMECRES a la nit cap a València, Alacant, Màlaga,
Sevilla, Vigo, Vilagarcia, Corunya, Múrcia, Santander i Bilbao.
Alternant amb les sortides de
Tarragona, Ceuta i Huelva cada dues setmanes
Sant Carles i Ferrol cada dues setmanes
SERVEI COORRENT ENTRE BARCELONA I BILBAO
cada dues setmanes

Sortides els DIVENDRES a la nit, cap a Tarragona, Sant Carles, Vi-
naro, València, Cullera, Alacant, Cartagena, Aguilas, Almeria, Mel-
illa, Motril, Màlaga, Ceuta, Cadix, Sevilla, Huelva, Vigo, Marín, Vila-
garça, Ferrol, Corunya, Aviles, Múrcia, Santander, Bilbao i Passajes.
En les línies ràpides i corrent s'admet carregament, per a Tànger, Lar-
raix, Casablanca, amb transbordament a Màlaga i també per a l'illa
Cristina i Ayamonte, amb transbordament a Huelva

SERVEI ENTRE BARCELONA, SETE I MARSELLA
Sortides quinzenals els dijous, cap a Sete i Marsella
Servei quinzenal cap a GENOVA
La càrrega es rep al Tínglad de la Companyia, Moll del Rebalx
Telèfon 13585

SERVEI RAPID AL BRASIL - PLATA
per moto-transatlàntics correus espanyols
Sortides tíxas cada 21 dies

Cap a SANTOS, MONTEVIDEO I BUENOS AIRES sortirà el dia 1 d'oc-
tobre del 1938 la magnífica motonau

«CABO SAN ANTONIO»

que admetrà passatgers i mercaderies
La càrrega es rep fins la vetlla del dia de sortida al títol num.
2 del Moll de Badassers, Telèfon 13274

CONSIGNATARI:

FILL DE ROMUL BOSCH, S. en C.

VIA LAITANA, 7 TELÈFON 22057

ANUNCIS PER PARAULES

OFERTES

I DEMANDES

Polícia particular
Investigacions - Vigilan-
cias - informacions con-
fidentials - per DEFE-
TUS ESPECIALISTES -
Gabinet de Ramon Pina-
da, comissari cap de Po-
lícia judicial - Passatge
Mercader, 10. Telèf
74364 Barcelona

COMPRARIA

en poble proper a Barce-
lona, no a la costa, ca-
seta de dues habitacions.
Oertes a La Humanitat.
Num. 456

PERDUES

EXTRAVIDA llibreta
num. 8.550 de Seratina
Beiera, contra la Caixa
d'Estalvis i Mont de Pi-
tat de Barcelona, sucra-
l num. 5, Gracia. S'ex-
pedirà duplicat de no
reclamar-se dins de 15
dies.

EXTRAVIDA el res-
guard num. 98790 a
Róm de A. G. contra la
Caixa d'Estalvis i Mont
de Pletat de Barcelona
s'expedirà duplicat de
no reclamar-se dins de
15 dies, a la Sucursal
num. 1 (Padró), Carrer
Hospital, números 139 a
155.

DISPENSES

FACILITO GRATIS

pensons i habitacions.
Rambla Flors, 10, entr.

VENDES

BIGUES DE FERRO

Matut, Avda. Mistrall, 14.
Telèfon. 84.444

LLEVADORES

LLEVADORA

Clinica Parts. Consulta.
Unio, 22, 1er. Tel. 22542

LLOGUERS

Tenda per a llogar
Càrcers, Carbonera

DIVERSOS

Reparacions ràdio
PALOMA 20

COBRAMENT CREDITIS
SERVIRIA I RAPIDESA

Lletres - retols

1 animer de tota mena.
Merceders, 36. Telèf.
25645

Academia AMERICANA

de automovilismo
CONSELL DE GENT. 324
JUNT PLE DE GRACIA TEL. 20.961

Ensenyament perfecte
Títols de tota mena
SERVITAT ABSOLUTA

S'arrangen tota mena de
vestits i abrics. Rama-
llers, 2, 1er. 1.

Revenedors

obtinend grans benefi-
cis elaborant colònies,
quines, extractes, locions
etc., amb les ESSENCIES
especialitat d'aquesta Ca-
sa, la qual facilita gra-
tis les fórmules de pre-
paració

FABRICA D'ESSENCIES

EVA

Viladomat, 109 i 104
TELÈFON 32247

Comitè Central de Milícies Antifeixistes

Relació dels donatius rebuts per aquest Comitè Central

Ròssac anterior: 2.590.988'92 ptes.

La mare d'un milicià, 5; Roser Castro, 1; Prades, 2; Pau Balbastro, 16; Dolors Sales, 5; Eduard Penosa, 25; Carme Masó, 5; Teodor Casas Capdevila, 5; Elisa Pérez, 2; Isabel Navarro, 5; Bernardina Damis, 5; Caterina Munné, 5; Antonia Flogri, 5; Antonia Gila, 5; Gregori Pontanós, 5; Carles Segalà, 5; Paquita Molit, 5; Pere Dubós, 15; La mare d'un milicià, 5; Una antifeixista, 4; Mercè Sabale, 5; Antoni Barro, 5; A. W., 5; Comitè Antifeixista Poble de Montornès, 950; Josep Pérez, 5; Isabel Tobar Nieto, 5; Maria Anton, 5; Teresa Princep, 5; Dolors López, 2; Pilar Casabona, 5; Empar Garcia, 5; Ignasi Pomes, 10; Una companyia, 5; Daniel Nicolás, 10; Pere Guillén, 5; Josepa Garcia, 3; Félix Copano, 5; Julia Bonet, 5; X. X., 1.300; X. X., 1.675; X. X., 588; X. X., 25470; Manuel Badia, 5; Vicenta Suarez, 4; Emili Pallarés, 5; Julia López, 1; Lucrècia Goll, 5;

Francesc Martínez, 100; Domingo Mestres, 10; Llorenç Andrés, 10; Es-perança Casé, 5.

«La Humanitat», 6.000; Segunda Murciano, 7; Celestina Asencio, 4; Argenta Bilbao, 10; Isidre Pérez, 3; Personal Societat General de Lli-beria (tercer lliurament), 196; A-juntament de Barcelona, subscripció Departament de festivals beneficis la Conselleria de Defensa, 120.000; Un dia de treball del personal de la Conselleria de Defensa, 448; Jo-sep Anglés Saval Alcalde, 250; Jo-sep Garcia, 957; Un dia de treball del personal militar de la Conselle-ria de Defensa, 146; Montplet, 100; Joaquim Truco, 295; M. Vendrell, 12; Pares Armora, 070; J. M. Casto-llar, 30; Comitè de Sant Vicenç de Castellet, 750'50; Delfina Ribirruil, 5; Eulàlia Urgell, 3; Josefina Gui-mera, 5; Estrella Casabó, 5; Ferran Hernández, 5; Maria Ferrer, 5; Joa-quim Rey, 2; Rosa Miralles, 5; Fran-cisca Gómez, 5; Sindicat de Cecs

CLINICA GALLEGO - VIES URINARIES

Consulta, 11 a 1, 4'30 a 9 F. 10 a 1

Carrer Nou de la Rambla, 13 - PELL - SANG - VENERI - PROSTATA

MATRIU - IMPOTENCIA - DIATERMIA - Director: Dr. Riu Porta

Preguem als nostres lectors que, en fer llurs compres, donin preferència als establi-ments anunciats en aquestes planes

FARRE PIJUAN

METGE ESPECIALISTA
PELL - URINARIES
DEFECTES SEXUALS

RAMBLA DE CANALETES, 11. 1er de 12 a 1 i de 4 a 8

BLENORRAGIA (PURGACIONS)

en totes les seves manifestacions. URETRI-TIS, PROSTATITIS, ORQUITIS, CISTITIS, GOTA MILITAR, etc. en l'home, i VULVI-TIS, VAGINITIS, METRITIS, CISTITIS, ANEXITIS, FLUXIOS, etc. en la dona, per cròniques i rebels que siguin, són combatu-tes d'una manera còmoda, ràpida i eficaç amb els

Catxets del Dr. SOIVRE

que depuren la sang i els humors, comuniquen a l'òrnia les seves me-ravelloses propietats antiseptiques i microbicides; els seus admi-rables resultats experimenten a les primeres pressions, miliona pro-seguix fins el complet i perfecte restabliment de tot l'aparell genito-urinari i es garanteix el pacient per si sol sense inyeccions, rentats, aplicacions de sondes, bugies, etc. tan perillos sempre per les complicacions que s'exposen i ningú no s'assabenta de la seva malal-tia.

Es sufiicient prendre'n una capsula per a convencer-se'n d'això. Existeix sempre als legítims CATXETS del Dr. SOIVRE no admetsu substitucions interessades d'escassa o nula utilitat.

Venda a 6'60 pessetes capsula a les principals farmàcies

CEREBRINO MANDRI

EFICAC PERÒ INOFENSU

de Catalunya, 242; Mercè Sierra, 5; Comitè antifeixista de Caldes de Malavella, d'una vetlla, 580; Fran-cisco Miró, 4; Lluís Bonet, 5; Co-mitè M. S. A., Granollers, U.G.T. i C.N.T., 247'50; Comitè Via i obres Granollers U.G.T. i C.N.T., 102'70; Comitè M. S. A. recorregut Grano-llers U.G.T. i C.N.T., 17'35; Comitè M. S. A. vetlla d'Ebre U.G.T. i C.N.T., 38'90; Comitè M. S. A. La Zaida, 93'30; Família company Lo-rén de Faió, 9'50; Company J. Pu-jol, d'Arbós, 100; Comitè M. S. A. Caldes U.G.T. i C.N.T., 161'75; Co-mitè M. S. A. Chiprany U.G.T. i C.N.T., 45'00; Consol Binguell, 5; Evarist Santiago, 5; Emili Diaz, 9; Marina Sandalines, 5; Manufactures reunides de la J. T. (Poble Nou), 470'95; Fabra i Coats, 129; Solà i Companyia, 23'40; Capella, 31'75; Suc. de F. Vila (Vermeda), 153.

«Perxas i Apresotes», 40; B. T. A., 152; Serra i Balot, 191; Ignasi Sala, de Santa Coloma de Gramenç (C. N. T.), 116'40; Espanya Industrial, obres (C. N. T.), 401'75; Manufactures Reunides J. T. Vermeda, (C. N. T.), 241'35; Antoni Candi, obres, (C. N. T.), 164'55; Rafael Maquedà, (C. N. T.), 62'10; Obres Pla Mes-tres i C., 62'25; Obres Casas i Jo-mérez (C. N. T.), 519; Obres Casa Gi-ménez (C. N. T.), 184'60; Obres Tèx-til Torres (C. N. T.), 47'25; Obres Domènec Cantl, 78; «La Escocesa» (C. N. T.), 30; Obres Manufactura Catalana (C. N. T.), 219'25; Obres Escola (C. N. T.), 35'25; B. T. A. (C. N. T.), 27'30; Obres Riera i Companyia (C. N. T.), 41; Obres Bertrand i Serra, 300'65; Obres Batlló (C. N. T.), 163; Obres Fran-cisco Rusca (C. N. T.), 129; Obres Josep Boté (C. N. T.), 10; Antoni Franc (C. N. T.), 14'50; Obres Joan Canals (C. N. T.), 15; Obres Eduard Remisa (C. N. T.), 15; Obres casa Santiago Balichs, 10; «Merendero» casa Damm, 60; An-tonia Moreno, 39'30; Industries Lyo-nel, 242'70; Ateneu Pl i Margall, 648'25; Comitè Antifeixistes d'Ar-mençera i Sant Pere Pescador, 421; Casal d'Esquerra Republicana del Districte IX, 92'15; Comitè Central Obrer de la casa Vicenç Ferrer (35 per cent), 3.343'60; Obres Cambe-ria Puig, 75; Jesseley Club 148'55; Tallers Construccions i Campabadà, 165; Obres casa Font Campabadà, 114; Industries Lyonel, 321'65; Co-mitè Milícies Antifeixistes de Vila-rrodon, 200; Talia Vallirana, 387'20; Tertúlia Artística, 628'95; Partit Na-cionalista Republicà d'Esquerra del Districte VII, 122'35; Diversos Clubs del Poble Nou, 499'90; Obres de la casa Famies S. Celoni i Ballarà, 212; Unió Cooperatista Barceloni-na, 750; Partit Nacionalista Repu-blicà d'Esquerra del Districte VII, 264'15; Ajuntament de Fonollosa, 435'35; Narcís Ponsset, 50; P. S. U. C. (Rosselló, 289); Estebar, 907'20; Blas, J. Valla i (Dorries), 509'35; Sebastià Santa (Dorries), 509'35; Unió Cooperatista Barcelonina, 230'45; Partit Republicà d'Esquerra del Dte. VII, 200; Joaquim Valls, 100; Josep Feliu, 50; Casa Milícies Paleja, 818; Josep Pla de Calders, 213'75; Industries Lyonel, 429; Casal d'Esquerra de les Cortes (Distric-te III), 1.324'10; Organització Es-

port Cultura D. V., 4.638'10; Agru-pació Artística «Cine Campos», 208'20; Obres S. Grl Electro Me-talúrgica, 919'80.

Comitè Antifeixista de Llinas del Vallès, 496'25; Comitè Econòmic del Teatre, Festival Boxa, 6.102'55; C. D. Santa Eulàlia de Vilapiscina, 78; Federació Comissió de Festes bar-riada Sant Gervasi, 2.077'40; L'Eco de Catalunya, 80'40; «Montepios» de Xofers de Barcelona, 781'50; Obres casa R. A. Castells, 80; Centre Na-cional, 494'25; Vicenç Prades, 98'45; Miquel Ibañez, 6; Federació Treballadors i Ex-alumnes Escola Treball, 621'10; Secció Atlètica C. E. Man-resa, 1.322'15; S. Familiar barriada Guineta, 136; Cos de Bombers Manresa, 4.202'25; Penya Quatre Punt, 105'70; Orfeó Gervasienc, 269; Industries Lyonel, 665'55; Centre Català Republicà districte quart, 668'75; Obres Patró casa Roig, 60; Obres carretera Montseny al Brull, Agustí Gilabert, 91'70; Front Popular Martorelles de Dalt, 223'50; Gaspar Bernudes de Castro, 25; Quosque diaris la Monumental Brull, 61'40; Acció Catalana de Sarrià, 275; Cooperativa «La Econòmica Obres», 388'05; L'Eco de Catalunya, 137'25; Associació Repartidora Dials de Barcelona, 500; Centre Eulalienc, 1.023'30; Delegació Municipal dis-tricte vuitè (Milícies Antifeixistes), 388'60; Lluís Alvarez i Just Suárez, 79'20; Centre Eulalienc de Vilapiscina, 187; Carme Coll, Manuela Martí i Josepa Martínez, 15; Sindica Obrer de les Aigües de Barcelo-na, 5.388'80; Casa Regional de Múrcia i Albacete, 134; Centre Català Republicà districte quart, 2.494'40; Industries Lyonel, 391; Industries Lyonel, 327'35; Centre Navarro, 173; Industries Lyonel, 281'60; Recaptat Boy-Scouts a l'Estadi, 1.693'77; F. i P. Diaz, 25; Industries Lyonel, 532'20; Director Mercat Poble Nou, 514'05; Milícies Antifeixistes Sant Esteve de Palautordera, 68'85; Pen-taleta, 120; Societat Coral «Avant Jo-ventut», 421'30; Associació Catalana d'Invalíds, 500; Comitè infantil «Los Camaradas», 109'30; Francesc Fores, 6; Josep Ros, 233; Josep Ros, 233; Cursa ciclista Parc, 11 de setembre, 4.851'55; Antisarsa 11 setembre Mo-nument Casanova (primer lliura-ment), 64.838'22; Josepa Guinilla, 10; Maria Zavalá, 3; Manuel Monta-gut, 15.

Consol Parra, 25; Consol Roig, 10; Anita Sánchez, 2; I. A., 5; Martí Querol, 5; Pere Puig, 1; Miracle R., 10; Obres de la casa Hispano-Oil-vetti, C. N. T. i U. G. T. societat co-lectiva, 582'50; Mercè Pel, 21; Car-me Alqueza, 5; Maria Felipella, 2; Josep Escanyola, 2; Obres de la ca-sa Sanz, 902'25; Personal de la fa-brica Suc. de «Aceros Eléctricos», S. A., (setena setmana), 735'80; O-brers de la casa Cardella (setena setmana), 527'65; Treballadors de la casa Angel Romeu, 90; Rosario Her-mandans, 5; Curalampio López, 5; Rafaela Fuentes, 2; Obres de la ca-sa Fill i Gendre d'A. Oliva, U. G. T. i C. N. T., 271'60.

Obres i Obres de la casa Fer-ró i Cia. (6è lliurament), 712; P. Lla, 50; Ajudants i contramestres del Radiom, C.N.T., de la casa Torra-barró, 75; Obres de les seccions Pre-paració filatura, telars i auxiliar de la fabrica de Joan Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4; An-toni Marquès, 5; Treballadors de la casa Martí Llopert, 113'35; Lluís Recasens, 5; Gerard Guarro, 3; Eduard Xifre, 3; Francesc Her-nández, 10; Industries Ford, Secció de Llanguers, 81; Francesc Cumi-las, 5; Josep Oliver i Oliver, 2; Pe-llegrí, 2; Josefa Sabater, 15; Obres de «La Campana», secció co-tó, 731'50; Mariana Giménez, 4

AL FRONT DE TALAVERA

En les milícies populars el servei sanitari no està mai desatès. S'ompra pels defensors de la República i fins pels seus enemics que cauen en la lluita. Cal, però, que els nostres sanitaris es posin a cobert de les malvestats dels enemics que no respecten ambulàncies de la Creu Roja ni serveis d'auxili de cap mena (Foto. Sánchez Català)

Ahir foren jutjats pel Tribunal Popular tres ex-capitans i tres ex tinentes que el 19 de Juliol dispararen contra el poble a la Plaça de Catalunya

Foren condemnats a la darrera pena un ex-capità i tres ex-tinentes, i a reclusió perpètua, un ex-capità --- L'ex-capità metge Ortega fou alliberat seguidament

ANTECEDENTS

Més que una conversa allò era una discussió. Una discussió violenta. Sovanaven, abundantment, paraules fortes, expressades amb energia. Això vol dir, naturalment, que no hi havia acord entre tots. Que existia una discrepància de criteris, un xoc de voluntats contradictòries. L'afany de rebellir i el compliment del deure. Dues coses inconciliables.

On es desenrotllava aquesta escena? A la sala d'estendards de la caserna d'Infanteria de Badajoz, de Pedralbes. Qui n'eren els protagonistes? Una trentena d'oficials del regiment. Dia i hora: les dues de la matinada del 19 de juliol del 1936.

López Amor, comandant de setmana, duia la veu cantant. Militar rebel, ha pagat amb la vida el seu delict.

En plena discussió arribà el coronel Fermí Espallargues. Havia estat avisat del que succeïa, quan es trobava tranquil·lament assegut en una butaca del Casino Militar.

—Què passa?

La ho explicaren. Els uns volien salvar Espanya; els altres volien salvar la República. Molt bé. En això no tenia res a dir el coronel Espallargues. Però, de què havien de salvar Espanya i la República?

—Quin perill greu amenaçava la seva existència? Ningú no sabé dir-li clarament el perquè d'aquella actitud. López Amor gosà insinuar el perill; les extremes esquerres volien sortir al carrer.

—L'exèrcit ha d'evitar-ho.

—Doncs jo —afirmà categòricament Espallargues— m'oposo a la sortida de cap companyia.

Sortiran perquè és necessari —afirmà decidit i energic López Amor.

Arribà el general de la brigada Angel de Sanpedro Aymer. Posició irreductible. Ratificació de l'actitud del coronel.

Esforç inútil. López Amor decidí: —Ho sento molt. Però no hi ha més remei. Que siguin arrestats el coronel i el general. I, sobretot, que els tingui vigilats.

L'ordre del fació va complir-se al peu de la lletra. Des d'aleshores, el veritable amb del regiment era López Amor.

LES FORCES AL CARRER

I, és clar, sortiren les forces al carrer. Al davant de tots, el comandant López Amor. Després, una companyia comandada pel capità López Belda —ja condemnat—, que marxà pel Paral·lel, cap a la Divisió. Una altra, a les ordres del capità Joan Ruiz Hernández. Hi anava el tinent Alfons Olivada. També una companyia comandada pel capità Juli Visconti Martínez amb els tinentes Borrás, Alea i Garcia Sopena, el de complement Navarra i el metge capità Ortega Ceballos.

Les Companyies de Ruiz i de Visconti passaren per l'avinguda del 14 d'Abril. Baixaren pel carrer d'Urgell.

Les forces seguien per la Granvia. Per allà, toparen amb un país. López Amor el jutjà contrari al pro-

pòsit dels sublevats, i li disparà tres trets. Va matar-lo.

Arribaren a la Plaça de la Universitat. Ja estava ocupada per forces de cavalleria de Montesa. Aquesta força facciosa facilità el pas de la infanteria de Pedralbes.

En efecte, la infanteria passà. López Amor, al xamfrà de Balmes, enganyà, amb visques a la República, els guàrdies d'assalt.

Seguí Granvia avall. Sonaren uns trets. Partien de l'aleshores monument a Güell. Els soldats dispararen també. Naturalment, per ordre superior. Hi hagueren baixes.

Els facciosos continuaren, per la Rambla de Catalunya, fins a la Plaça.

Els uns s'apoderaren de la Telefónica, valent-se de la traïció del capità d'assalt Rafael Llop —un dels homes conjurats en la revolta— enganyant vilment el tinent l'assalt Peralas, que resultà ferit. Els

(Passa a la pàgina 5)

Diuenge el President del Consell, senyor Joan Casanoves, visità les comarques gironines

El diuenge, el president del Consell, senyor Joan Casanoves, acompanyat pel seu secretari senyor Dalmau Costa, sortí a primera hora del matí vers les comarques gironines. Al límit d'aquestes fou saludat pel Comissari de la Generalitat a Girona, senyor Jordi Frigola, pel comissari d'Ordre Públic, senyor Oliva, i per l'ex-ministre senyor Santaló.

Per Girona, el senyor Casanoves, acompanyat de les esmentades autoritats, anà a Banyoles i visità l'ex-santuari de Collada, que serà destinat a sanatori anti-tuberculós. Els visitants pogueren comprovar les magnífiques condicions que aquell punt reuneix pel fi acordat. De tornada

dinaren a Banyoles, a l'ex-casa Missió, destinada a Hospital de Banyoles i a la seva comarca. Després de dinar el president, acompanyat del Comissari Local, visità el Centre d'Esquerra, en el qual fou complimentat per nombroses personalitats gironines.

Després, el senyor Casanoves es dirigí a La Bisbal, on els elements del Comitè Local li feren una afectuosa recepció. A la platja de Sant Jordi, visità l'ex-restaurat que hom pensa transformar en sanatori infantil. Un bell indret, molt adequat a aquest propòsit. Seguidament el senyor Casanoves, acompanyat de l'ex-diputat senyor Fàbregues, al qual feia costat el Comitè.

FLORS A LA MEMORIA DE COLLDEFORNS

Una nombrosa munit de patriotes catalans, a iniciativa de la Joventut d'Esquerra Nacionalista, «Pàtria Nova», ofrenà diuenge ramells de flors a la memòria dels Colldeforns al lloc on calgueren ferits de mort per les bales de la traïció militar facciosa (Foto. Martí)

SILUETES DE LA CAMPANYA

No n'hi ha prou amb dir-se anti-feixista

La lluita que l'Espanya republicana manté contra els enemics de la pàtria no és una lluita simplement revolucionària en la qual només prenen part activa els idealistes de la revolució. No! La lluita que mantenim contra el feixisme és una guerra autèntica, amb totes les crueltats de la guerra i amb tots els perills d'una guerra.

Nosaltres, però, que som patriotes, que estimem la pàtria en el seu just valor i que la defensem de la barbàrie criminal d'uns elements que intentaven destruir-la no podem permetre que siguin únicament els homes valerosos que s'han allistat a les milícies que combaten al front de batalla els que defensin la pàtria comuna perquè aleshores cauríem en el mateix pecat abominable en què han caigut els que, sense noció de la responsabilitat nacional que els correspon, l'han escarnida i l'han vexada.

A defensar la pàtria — la nostra pàtria — hem de contribuir-hi tots; però cadascú des del lloc que el seu valor o les seves possibilitats li permetin. No tots els patriotes tenen el valor suficient per a empenyar una arma i amb ella destruir, fins a les seves arrels, el germen del feixisme destructor vilment criminal; no tots els patriotes tenen la força suficient per a mantenir-se íntegres — en un sentit de moral i de valor davant l'enemic; però tots plegats hem de tenir la dignitat suficient per a lluitar contra el feixisme, ajudant els que, d'una manera nobilíssima i amb el coratge que dona la defensa d'un ideal nacional es batien al front de batalla.

Ja hem dit en diverses ocasions que té tanta importància la lluita al front de batalla, com la lluita al front de treball; hem dit, també, que l'ajuda moral encoratja els combatents i els dona fermesa en sabre-se assistits pels que, a la reraguarda, procuren alenar-los, no pas amb paraules buides sinó amb fets, amb realitats palpables, amb accions que traduïxin a la realitat el que des d'un principi havia d'haver estat la realitat autèntica de la lluita d'un poble contra els seus bàrbars invasors.

Els que lluiten al front tenen la tasca més difícil, la més dura i, possiblement, la de més responsabilitat i la de més perill; però els que a la reraguarda esperen el triomf, no més que pel desig de la seva tranquil·litat, no poden oblidar que els correspon la tasca de tanta responsabilitat com la d'aquells i és la de procurar per tots els mitjans que les nostres tropes, els nostres milicians, els nostres entusiastes lluitadors, es vegin assistits per la massa popular que, com ells, espera l'anhelant del feixisme i el triomf de la democràcia.

La tasca és ben fàcil i cal limitar-la només a obeir les consignes del Comitè de Guerra. Fent-ho així facilitarem la tasca a la reraguarda i, el que és millor, contribuirem a l'enfortiment dels exèrcits de la llibertat que, al front, lluiten per la llibertat de tots. No n'hi ha prou amb dir-se anti-feixista: cal demostrar-ho. I cal demostrar-ho amb fets!

Manuel VALLEDEFERES

BENGALES DE GUERRA

BRAÇOS DE GITANO

Un miracle autèntic. No se l'empeca cap interessat a enriquir un santuari o una contrada. Es tracta d'un miracle laic, civil i revolucionari, però que delca petits molts d'història. La passada era històrica, aquest és el següent: els gitano treballen.

Si, amics; no és en un lloc ni en dos, és en molts. A les comarques aragoneses i en moltes altres, la guerra civil i la revolució han dut com a conseqüència la instauració de règims de treball col·lectiu que s'adaptaven a aquella màxima antitradicional: aquí no treballa qui no menja.

I ha calgut que treballés tothom, grans i petits, ex-ric i ex-pobres. A les eres, o als tallers, o als boscos, i aïllats, gitano que pi quera pedra i aïllats que pi quera esgrinyen terrissos. Els primers dies els venia de nou i recitaven a mitja veu tot de fórmules màgiques que els alliberessin del malson. La població en massa, on això s'esqueia, anava a presenciar el miracle. Mireu quines coses! La gitana treballant i guanyant-se el pa, com els altres, amb la suor del front!

Ara sembla que els gitano s'hi van acostumant i el públic també. Ningú ja no bada a guaitar com suen. No és pas humà badar amb suen. Les suors al·lucen, encara que alguns suors de gitano. I ja ho veurem uns braços de gitano diferents d'aquells que venien els pastissers. Uns braços de vagabund, redimint pel treball, sense ànima de crema ni de nata com els que feien la felicitat de molts que preferien morir a treballar.

J. M. FRANCES

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

Ni un soldat dels que servien a l'Àfrica no hauria seguit els sublevats de bon grat

El que ens contaven Carles Domènec Casasús i Pere Bosch fugitius d'aquell infern

M'han visitat dos xicots joves, amb els rostres colrats pel sol. —Volem, em digueren, que doneu les gràcies, de part nostra, als elements del Front Popular francès, especialment al president del Front Popular de Fez, senyor François Bernardin.

—Bé, però, a què és degut aquest agraïment, valgu contestar? I açí començà la relació dels nostres amics.

UNES MANIOBRES...

...que tingueren lloc el 10 de juliol a Llano Amarillo — començaren el primer pas de la sublevació feixista a l'Àfrica.

Figuraven en aquestes maniobres 30.000 homes entre tropes indígenes i soldats peninsulars. A Llano Amarillo els oficials celebraren un àpat en el qual es despengué el vi en gran quantitat i, és clar, abundaren els visques al feixisme i a l'exèrcito salvador.

En acabar-se les maniobres, les tropes indígenes foren traslladades a la Plaça en camions, i els peninsulars a peu.

EL COMANDANT JURADO, LEIAL, FUGÍ...

...perquè no estava d'acord amb els altres. Ell havia jurat defensar la República i les seves institucions, el seu Govern legítim, per tant — i no volia traïcionar, com ells anaven a fer, la seva paraula d'honor. Però, el comandant del grup de Larraix, Enric Jurado Barrios, tenia un germà. Aquest, col·locat a la

Península, en ésser-li concedides les vacances estivals es dirigí cap a l'Àfrica per a passar-les al costat d'Enric. Així que fou identificat va ésser afusellat pels facciosos sense cap altra culpa que l'ésser germà d'un militar lleial.

AL DESTACAMENT DE XAUEN...

...on es trobaven els nostres interlocutors, Domènec que feia el servei militar al regiment d'Artilleria de Muntanya, destacament del Rif, i Bosch Cases, que el feia a l'Agrupació d'Artilleria de Ceuta, el dia 18 de juliol, a dos quarts de dotze de la nit, veieren que es feien sortir patrulleres que foren destinades a serveis de vigilància i policia.

Cap a Ceuta foren trameses una bandera del Terc i un tabor de Regulars. La intenció era embarcar-los cap a Algèries en vaixells, però hagueren de desistir del seu propòsit. Els vaixells de l'Esquadra, lleials, establiren un bloqueig impossible de trencar.

TRASLLADAREN BATERIES CAP A LA COSTA...

...per tal d'ajudar a l'embarcament dels soldats mercenaris, però ni així no pogueren embarcar en els vaixells que estaven preparats amb les calderes a tota pressió. Posteriorment, foren reforçades les bateries de costa de Ceuta i les d'Àfrica.

Com sigui que això féu que s'haguessin de mobilitzar els soldats peninsulars, aquests, lligant caps, veient clar del que es tractava: aquests gentes s'ha sublevat! exclamaren.

A més a més, algú havia escoltat notícies donades per les emissores de ràdio lleials, que donaven compte de la magnitud de l'atacament feixista arreu d'Espanya.

S'assabentaren, també, que a Barcelona i en algun altre lloc, els rebels havien estat batuts en poques hores pel poble enardit que prescindint de matisos polítics i socials s'havia unit contra l'enemic comú: el feixisme.

ELS SOLDATS ENCASERENATS...

...començaren a conspirar. ¿Com ho podrien fer, es preguntaven, per a posar entrebancs als sublevats? Celebraren reunions, d'amagat dels oficials i no pogueren arribar a cap altra conclusió, de moment, que a fer tota la resistència possible a preparar els canons de la costa, si hi eren enviats, contra els vaixells lleials. En cas d'ésser obligats procurarien burlar la vigilància de l'oficial apuntador i modificar els trets.

No pogueren arribar a concretar res, car els nostres interlocutors, que eren els capdavaners de la insubordinació contra els rebels, foren traslladats, amb alguns altres, a peu, amb dues peces d'artilleria, cap a Arcila.

LA CONSPIRACIÓ DELS SOLDATS AVORTÀ...

...perquè no mancà, segament qui anà a explicar-ho a l'oficial rebel. En arribar les dues peces d'artilleria amb les quals anaven els amics (Passa a la pàgina 5)

LA PRESA DE TOLEDO

El seige a l'Aloàser de Toledo ha posat a prova la paciència de les milícies populars pel seu afany humanitari d'estalviar víctimes innocents. Ells es juguen la vida; però no volen que la perdin els que no són bel·ligerants. Aquest rètol n'és una prova irrefutable (Foto. Sánchez Català)

Visitants anglesos a la Presidència de la Generalitat

Per què, els rebels, reben el mateix tracte que el Govern que encarna el dret i la justícia? — diu el President Companys

En el curs d'una entrevista que el President de la Generalitat de Catalunya concedí als membres del Parlament anglès, Srs. T. Seymons i W. Dobbie, diputats laboristes, i als dos components del Comitè Santitari, lord Hastings i Isabel Brown, feu interessants manifestacions respecte a la lluita que a Espanya s'està sostenint.

Mr. Seymons, en nom dels seus companys, començà saludant la més alta magistratura de Catalunya i expressà una neutralitat que l'opinió anglesa està al costat del Govern legal d'Espanya, que representa en aquests moments el dret i la llibertat.

El President de Catalunya expressà també com aquesta opinió favorable era ben acollida a Catalunya i a Espanya, no solament per la part material que d'ella en pogués derivar, sinó per ésser Anglaterra un poble de respecte al dret i de profunda democràcia.

Després d'unes consideracions sobre l'ajut evident que els rebels reben de certes potències, que fingien una neutralitat que estan lluny de practicar, el President Companys determinà la posició moral dels governants autèntics de la República i de la Generalitat.

—La nostra posició —digué el senyor Companys— és una cosa ben clara i lògica. Fer un costat, en la lluita, hi ha un Govern legítim sortit d'una voluntat popular, expressada recentment i d'una manera magnífica a les urnes el 16 de febrer, i per un altre, uns militars que

s'han rebel·lat contra aquesta determinació del poble que tenien el deure de defensar. Es per això —continua el President— que no podem acceptar aquesta igualtat de tracte que en el conveni internacional de neutralitat s'ha adoptat. Ells, els facciosos, els rebels —proseguí—, han afusellat, a Orense, solament, milers de persones; a Burgos, més de dos mil ciutadans han sofert la mateixa sort i, així, a totes les ciutats on ells han dominat per la força que el poble els havia confiat. Amb quin dret ho han fet?

—Per què, doncs, reben el mateix tracte que el Govern que encarna el dret i la justícia? La posició de França i Anglaterra, especialment, la considerem, per tant, del tot inòcua.

El President explicà després als seus visitants la veritable significació de l'atacament militar, que no pot considerar-se mai —diu— com a renovador, sinó com un nou intent de reacció d'aquells elements tradicionals que havien portat Espanya durant molts anys als pitjors destins. El feudalisme, el militarisme i el clericalisme, les tres forces anarreadores del progrés del poble espanyol, són el moviment. Els militars, que no han guanyat mai cap batalla fora de la Península, i el clericalisme dels trabucaires de Navarra, són l'ànima podrida de l'atacament. Fent història de tots aquests antecedents i comentant breument la manca d'un sentit i d'una veritable política conservadora en el nostre país, el senyor Companys posà de relleu que gairebé l'única figura

que Espanya té en aquest sentit és Ossorio i Gallardo. Aquest —ha esmentat— és un veritable conservador europeu.

A preguntes dels diputats laboristes, feu esment de les indústries de guerra catalanes, que avui dia ja produeixen de manera admirable. Feu també un elogi complet de l'obra catalana, que en poques setmanes ha fet sacrificis i realitzacions en aquest aspecte.

Per últim, el President Companys, amb aquest verb fluid i optimista que en ell és característic, expressà l'absoluta confiança en el triomf definitiu, malgrat els ajuts i les maquinacions fora d'Espanya. El poble —digué convençut— està amb nosaltres, i aquesta força, que ells no posseeixen, és incalcuable.

S'ha fet justícia

Noves execucions de militars feixistes

A les 5:40 de la matinada d'ahir diuenge tingué lloc, al Camp de la Bota, l'execució de la sentència dictada pel Tribunal Popular contra l'ex-capità Alfred Pardo García, l'ex-tinent Joaquim Amigó Bonet i l'ex-alferes Rafael Sánchez Latorre. Després d'efectuar l'afusellament, els militars i els Guàrdies Nacionals Republicans desfilaren davant dels cadàvers al crit de «Visca la República!» i «Visca la Llibertat!»